Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 331
Vineri 28 Iunie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Fiecare lucrare, la vremea potrivită!

LA MUNCILE DE VARĂ

● Pe o tarla de citeva zeci de hectare, orzul gospodăriei de stat din Todirești, regiunea Iași, era căzut. Aici a hotărit tov. Gheorghe Aluresei, directorul gospodăriei, să se înceapă mai întii recoltatul. Dar treaba mergea greu. Despicătorul de lan nu putea să funcționeze normal și din această cauză spicele se adunau la marginea pînzei împiedicind-o la tăiat. In fața acestei situații, mecanizatorul Constantin Moise nu s-a dat însă bătut. El a anunțat de îndată la centrul gospodăriei să i se aducă uneltele necesare și în citeva ore a montat o bară subțire de fier la despicătorul de lan. In acest fel, paiele au fost ridicate de la pămînt, spicele fiind împinse spre centru, ceea ce a permis ca pînza să lucreze fără poticneli.

● Intovărășiții din comuna Lișteava, raionul Gura Jiului, au secerat în citeva zile întreaga suprafață ocupată cu orz de toamnă. Recoltatul s-a făcut în comun, pe echipe. Odată secerat, orzul a fost legat în snopi și clădit la marginea locului, pentru a fi mai ușor încărcat în căruțe și transportat la arie.

● In aceste zile, la atelierele C.F.R. Ploești se muncește de zor pentru pregătirea vagoanelor necesare transportării recoltei acestui an pe calea ferată. Pînă în prezent, un număr de 20 de vagoane au fost recepționate primind viza de „Bun pentru cereale 1957”.

● Organele locale din comuna Sușița, raionul Filiași, s-au îngrijit din vreme de repararea celor trei garnituri de treier existente în comună. De curind, aceste garnituri au fost verificate, trecindu-se totodată la amenajarea ariilor.

● Colectiviștii din comuna Viziru, raionul Călmățui, s-au convins din proprie experiență de avantajele muncii mecanizate. De aceea, în acest an, ei n-au stat deloc în cumpănă atunci cînd a fost vorba să încheie contract cu S.M.T.-ul pentru executarea prășitului mecanic. Rezultatul? In această gospodărie s-a terminat de curind și cea de a doua prașilă la porumb și floarea-soarelui pe o suprafață de 118 ha.

● Pînă de curind colectiviștii din comuna Valea Seacă, regiunea Constanța, au prășit pentru a treia oară culturile de porumb, sfeclă de zahăr, coriandru, roșii etc. Odată cu aceste lucrări, a fost executată și sapa a III-a pe cele 5 ha cu vie.

● In urma ploilor din primăvară, buruienile năpădiseră lanul de ovăz al gospodăriei colective din comuna Săucești, raionul Bacău. Mai mult de jumătate din numărul plantelor aflate pe un metru pătrat de teren, erau de rapiță. Combaterea acestui dăunător prin plivirea cu mijloace manuale mergea tare anevoie. Atunci, colectiviștii s-au hotărit să-și procure și să folosească ierbicide. In acest fel, în numai citeva zile întreaga suprafață ocupată cu ovăz a fost curățată de buruieni, ceea ce a permis ca această cultură să fie salvată și să înceapă în ultimul timp să se dezvolte normal.

LA SECERIȘ

O mare de aur, nesfîrșită, așa îți par din depărtare lanurile gospodăriei de stat din Chirnogi, raionul Oltenița. Doar ici-colo, pe tarlaua cu orz, mici puncte negre aleargă și fac un tărăboi de uzină. Sînt combinele cu care harnicii mecanizatori au început recoltatul.

Incă din primele zile, mecanicul Ilie Anghel, ce poate fi văzut în fotografie, a fost printre fruntașii gospodăriei la seceriș. Lucrînd pe o combină el face drum secerătorilor-legători care vor veni în urmă tractate de UTOS-uri 26.

SARCINI de mare răspundere

Zilele trecute a fost publicat în presă planul de măsuri aprobat de C.C. al P.M.R. și de Consiliul de Miniștri cu privire la pregătirea și executarea recoltărilor de vară și a însămînțărilor de toamnă.

Ca urmare a înzestrării agriculturii cu tractoare și mașini agricole mai multe și mai perfecționate, cu cantități mai mari de îngrășăminte minerale și semințe de soi; ca urmare a străduințelor depuse de oamenii muncii de pe ogoare în toamna anului 1956 și în primăvara anului 1957; datorită faptului că culturile de toamnă s-au dezvoltat bine, în anul acesta se prevede o recoltă sporită de grîu, secară și orz.

Succesele obținute pînă în prezent nu sînt însă îndeajuns. Acum e nevoie ca toți oamenii muncii din agricultură să-și unească forțele în vederea recoltării de vară la vreme și fără pierderi, în vederea îngrijirii culturilor și pentru pregătirea însămînțărilor de toamnă în mai bune condițiuni. E necesar să se ducă totodată lupta împotriva bolilor și dăunătorilor plantelor.

In ceea ce privește pregătirea seceratului și treieratului, planul prevede o serie de măsuri menite a asigura strîngerea belșugului de produse în cele mai bune condițiuni.

Avînd în vedere condițiunile speciale din anul acesta, în plan sînt prevăzute măsuri de confecționare a unor dispozitive la combine și secerători pentru recoltarea cerealelor căzute. Se vor lua de asemenea măsuri în vederea folosirii din plin a tractoarelor la batoze, în vederea eliberării unui număr cît mai mare de tractoare necesare lucrărilor de dezmiriștit, arături de vară etc. Se vor revizui și completa instalațiunile electrice la tractoare, pentru a se lucra și noaptea, atît la treierat cît și la lucrările de pregătire pentru însămînțările de toamnă. Potrivit prevederilor planului de măsuri, se vor organiza cel puțin 750 arii electrificate și 250 iluminate.

O atenție deosebită va trebui să se dea asigurării cadrelor necesare în această campanie agricolă. Recrutarea și instruirea batozarilor, fochiștilor, coșarilor, mînuitorilor de secerători-legători și combinerilor constituie, de asemenea, o importantă măsură de care depinde succesul muncii de recoltare.

Pentru înlăturarea pierderilor, e necesar ca recoltatul grîului să înceapă în momentul coacerii în pîrgă, în afară de loturile semincere care vor fi recoltate la coacerea deplină. Cu cît vor fi recoltate suprafețe mai mari în pîrgă, cu atît și pierderile vor fi mai mici. De aceea, se recomandă ca recoltatul tuturor suprafețelor cultivate cu grîu și secară să fie făcut într-un timp scurt.

In ceea ce privește treieratul, planul arată că e bine să înceapă la cel mult trei zile de la secerat, pentru mazăre, rapiță și muștar și cinci zile pentru păioase. Mazărea va fi tratată imediat cu sulfură de carbon împotriva gărgăriței. Ritmul zilnic de treierat va fi stabilit în așa fel, încît să poată fi folosită din plin întreaga capacitate a utilajului agricol. Treieratul tuturor culturilor de vară se va termina cel mai tîrziu la 30 august în regiunile de șes, 30 septembrie în regiunile de deal, iar al trifoliernelor la 30 octombrie. Gospodăriile agricole de stat vor termina treieratul grîului în termen de 15 zile lucrătoare. In regiunile unde se

(Continuare în pag. 4-a)

Cu combinele

Bogate sînt recoltele de păioase în acest an și în regiunea Constanța. In lanurile cu orz din raioanele Fetești și Adamclisi, au apărut combinele și secerătorile-legători. La gospodăria de stat Bordușani, raionul Fetești, unde secerișul a început zilele trecute s-au recoltat pînă acum 80 hectare cu orz de toamnă, obținîndu-se în medie 2.000 kg. de orz la hectar. Recolte bogate s-au obținut și la gospodăria de stat Fetești unde s-a strîns pînă acum orzul de toamnă de pe 60 ha.

In ziua de 22 iunie au început seceratul orzului de toamnă și colectiviștii din comunele Almalău și Beilic din raionul Adamclisi.

A. MUNTEANU
corespondent

Mai devreme ca în alți ani

Căldura din ultimele săptămîni a înlesnit ca și în regiunea Iași să se înceapă recoltarea orzului de toamnă, mai devreme decît în alți ani.

La gospodăria agricolă de stat Laza numai în prima zi de lucru s-a recoltat orzul de toamnă de pe aproape 40 hectare. După evaluările făcute de către tehnicieni această gospodărie va obține în medie 1.800 kg la hectar, față de 1.250 kg cît a obținut anul trecut.

D. SILVESTRI
corespondent

PRIMELE BUCURII

— N-o să găsiți pe nimeni, îmi spuse portarul gospodăriei de stat „Nicolae Bălcescu” din Periș, raionul Snagov, scutindu-mă astfel, de un drum inutil pînă la birourile gospodăriei.

Apoi, explicîndu-mi această absență a celor din conducere adaugă: a început secerișul orzului și sînt plecați cu toții la cîmp. Avem o recoltă bună anul acesta, continuă el, parcă pentru a mă îmbia s-o pornesc spre cîmpurile pline de rod...

...Cînd mi-a apărut în fața privirilor lanul de orz al gospodăriei mi-am dat seama că portarul avea perfectă dreptate.

Așteptarea plină de speranțe a celor ce munciseră aici de cu toamnă, era acum însutit răsplătită. Din marea galbenă-verzuie, se auzea doar zgomotul tractoarelor ce trăgeau după ele secerătorile-legători. Mai departe, pe un fundal uriaș de aceeași culoare, combinele pluteau parcă pe valurile acestei mări pline de belșug.

Prin ele, imaginea culesului, veche de cînd oamenii au început să cunoască dărnicia pămîntului, se înnoiește în fiecare zi.

Un prim calcul, aș spune al hărniciei combinelor, arată cifra de 10.000 kilograme realizate de numai două din ele în prima zi de experimentare. Nu-i vorbă că și oamenii din brigada experimentală, condusă de Samoilă Șuspanov le-au dibuit cele mai ascunse taine. Mai ales Alexandru Geantă, combiner fruntaș al gospodăriei și-a dovedit priceperea de parcă el singur i-ar fi montat fiecare șurub, fiecare piesă. Ca un căpitan de navă, Geantă Alexandru își conduce combina prin valurile de aur.

— Cu ele vom treiera și orzul cules cu secerătorile-legători, care mai trebuie să stea vreo cîteva zile să mai piardă din umiditate, ne spune directorul gospodăriei, tovarășul Jiteanu Mihai, care pînă atunci discuta cu inginerul șef Vantrup Nicolae, asupra măsurilor ce trebuie luate pentru strîngerea orzului de pe o tarla bătută de grindină. Dacă nu cădea grindina, gospodăria ar fi obținut peste 2.500 kilograme la hectar. Și așa însă, după cum se vede, oamenii se străduiesc să aibă cît mai puține pierderi.

După cum am înțeles, cînd secerătorile-legători își vor termina lucrul, coasașii gospodăriei vor tăia orzul căzut, valorificînd astfel întreaga recoltă.

— Poftiți să vedeți bobul cît e de mare, ne invită directorul gospodăriei pornind spre sediul secției din comuna Movila, unde autocamioanele, încărcate vîrf cu darnica povară a holdelor bogate, cărau orzul treierat.

— Dați zor, dați zor, să nu ne prindă ploaia, îi anima directorul gospodăriei pe cei care vînturau orzul, înainte de a-l depozita în magazii. Și, parcă nemulțumit de felul cum lopătau unii dintre oameni, directorul gospodăriei apucă coada unei lopeți, explicînd, ca la o lecție agrotehnică, de ce e mai bine ca boabele să cadă de la o înălțime de jumătate de metru.

— Așa-i în prima zi de seceriș, trebuie să dai îndrumări fiecăruia. Pe urmă, treaba merge strună, țin să precizeze inginerul șef, cîntărind în palmă „greutatea hectolitrică” a orzului.

Acum înțelegeam mai bine absența celor din conducerea gospodăriei, de la sediul ei din Periș, găsind-o chiar perfect întemeiată.

R. POENARU

Porumb sau... rapiță

Pe cîmp e lume multă. Unii întovărășiți din satul Țeheș Vodă, regiunea Galați, au terminat de acum prașila a doua la floarea-soarelui și dau zor cu prășitul porumbului. Alții prășesc pentru a doua oară sfecla de zahăr și bumbacul. Intovărășitul Iancu Scarlet mai are puțin și e gata cu prașila a doua la porumb. Același lucru se poate spune și despre Gheorghe Ceauș, Grigore Alexandru, Bogdan Constantin și mulți alți întovărășiți.

In timp ce producători agricoli ca aceștia se ocupă îndeaproape de îngrijirea culturilor, iată-l pe Trifan Bengan odihnindu-se la tulpina unui pom umbros. După cum se vede, îi place foarte mult umbra deasă. In jurul lui pasc iarbă fragedă cîteva oi și un berbec cu coarne semețe. Pînă și berbecul se uită țintă la stăpînul său, gata-gata parcă să se repeadă cu coarnele-n el și să-i strige: „De ce stăpîne ai amînat prășitul și te dai cu somnul?“ — Ori aștepți să vină iar cumnatul tău, Bogdan Constantin să te împingă la prășit? S-a ivit acum și nevasta lui Trifan Bengan pe nume Mița. Nici ea nu prea se omoară cu treaba. A venit numai să-i spună soțului că nechează caii în grajd de foame. Cum adică? Să cosească chiar ea vre-un braț două de iarbă pentru cai? Ei aș! Pe căldura asta? Mai bine să se întindă și ea nițeluș lîngă Bengan care de azi dimineață doarme dus sub copac. Ce soți „harnici“ la ședere! Oile s-au culcat și ele. Acasă în grajd caii s-au săturat de nechezat și au amînat mîncarea cu... somnul. Numai hectarul semănat cu porumb a lui Trifan Bengan nu are chef de somn. Ar dormi dar ce te faci că nu-l lasă în pace rapița, pălămida și susaiul. Buruienile astea au crescut mai mari ca porumbul. Și-s dese de crezi că le-a semănat cineva dinadins. Dacă privești lanul îți pui întrebarea: Oare ce-i aci? porumb sau... rapiță. Numai cei ca alde Trifan ar putea să răspundă.

ION BELCIUGAN

Porumb irigat

La stațiunea experimentală I.C.A.R.-Chișcani, din raionul Brăila, regiunea Galați, se fac experiențe interesante privind irigarea culturilor de porumb.

In fotografie: inginerul Gheorghe Avrigeanu, împreună cu laboranta Margareta Răuchman reglează debitul de apă și cronometrează timpul de udare.

SAMINȚA DE SOI — factor important în sporirea producției agricole

In mărirea producției agricole un rol deosebit de important îl are sămînța de soi, cu ajutorul căreia se poate obține un spor de recoltă de 12—15 la sută. Prin întrebuințarea semințelor de soi, cu indici tehnologici și de panificație din ce în ce mai superiori, se îmbunătățește continuu calitatea produselor agro-alimentare. Pe de altă parte, sămînța de soi fiind unul din principalii factori care determină creșterea producției agricole, contribuie în mod nemijlocit la scăderea prețului de cost al producției și la realizarea de beneficii de către unitățile agricole producătoare.

Exemplele concrete din activitatea de cercetare și de producție din țara noastră confirmă aportul însemnat pe care sămînța de soi îl aduce la sporirea producției agricole. Așa, de pildă, noul soi de grîu de toamnă Tg. Frumos 16 produce cu 150—300 kg. grîu boabe la ha. mai mult decît soiul A—15 și grîul local cu spicul roșu din care a fost obținut prin încrucișare. Inseamnă că prin cultivarea acestui soi în partea centrală a Moldovei, unde este raionat pe o suprafață de 350.000 de ha, se va obține un spor de producție de 7.800 vagoane grîu. Dacă se vor crea și se vor introduce în producție soiuri de grîu de toamnă numai cu 200 kg. la ha. mai productive decît cele existente, se va realiza pe întreaga țară un spor de 5—600.000 tone grîu boabe.

Acest lucru este posibil și la celelalte plante agricole și în special la porumb unde sporul mediu de producție pe țară poate fi mai mare decît la grîu, prin folosirea semințelor hibride. Din încercările efectuate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în condiții de cîmp experimentale și de producție cu hibrizi dubli de porumb de proveniență sovietică, maghiară și americană, rezultă că sporul de recoltă ajunge pînă la 15—25 la sută.

In anii 1955—1956 hibrizii dubli de porumb au dat, în 14 cîmpuri experimentale și de producție, un spor de circa 600 de kg. la ha. față de hibrizii de porumb între soiuri și 700—800 kg față de soiurile de porumb pe care le cultivăm în mod obișnuit.

Cînd întreaga suprafață cu porumb va fi însămînțată cu semințe provenite din hibrizi dubli, obținuți prin hibridarea liniilor autopolenizate, numai la un spor de 300—400 kg. la ha. se va putea realiza pe întreaga țară un plus de producție de 1.200.000—1.600.000 tone porumb boabe. Prin folosirea acestui spor de producție în alimentația animalelor s-ar obține 200—300.000 de tone carne și grăsimi animale.

Folosirea semințelor de soi în cultura plantelor tehnice constituie de asemenea un mijloc însemnat de sporire a producției agricole și de îmbunătățire a calității produselor agroalimentare. In cultura florii-soarelui, prin introducerea soiurilor care au cu 3—4 la sută mai mult ulei, se realizează un spor de 40—50 kg. ulei la ha, la o producție egală cu a soiurilor vechi aflate în cultură. Astfel, soiurile de floarea-soarelui VNIIMK 6540, VNIIMK 8931 și Armavir 3497 dau cu 40—50 kg ulei la ha. mai mult decît soiul Jdanov 8281 și populațiile locale de floarea-soarelui. Prin întrebuințarea acestor soiuri pe o suprafață de circa 300.000 de ha., cît cultivăm cu floarea-soarelui, se realizează un spor de producție de 12—15.000 tone de ulei.

Ridicarea producției la ha. este posibilă și necesară și la orz, orez, sfeclă de zahăr, cartofi, plante textile, legume și altele. Folosirea semințelor de soi paralel cu îngrășămintele corespunzătoare fiecărui sol și plantă și aplicarea unei agrotehnici raționale sînt factori hotărîtori în ridicarea continuă a producției la hectar.

Ing. MARIN STANCU
adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

Pentru îmbunătățirea organizării înmulțirii și producerii semințelor de soi

Actualul sistem de înmulțire și producere a semințelor de soi de la noi din țară cuprinde următoarele etape: îmbunătățirea soiurilor existente în cultură și crearea continuă de soiuri noi, superioare din punct de vedere economic și tehnologic celor aflate în producție. Cu aceasta se ocupă cercetătorii din Institutele de cercetări agricole și stațiunile lor experimentale, profesorii de specialitate de la Institutele și școlile agricole, precum și amelioratorii amatori. Cea de a doua etapă este încercarea și raionarea soiurilor, pe regiuni naturale de climă și sol, problemă cu care se ocupă Ministerul Agriculturii și Silviculturii prin Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole. Insfîrșit, cea de a treia, înmulțirea și producerea semințelor soiurilor raionate, este realizată prin gospodăriile agricole raionale ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Pentru îmbunătățirea procesului producției semințelor de soi în țara noastră, este necesar în primul rînd să se intensifice munca de creare de noi soiuri, cu însușiri fiziologice superioare și cu o productivitate mai ridicată decît cele aflate în producție. La grîul de toamnă, pentru sudul, sud-estul și estul țării, sînt necesare soiuri rezistente la ger, cu o bună putere de înfrățire și cu o densitate normală de plante la metru pătrat, atît la ieșirea din iarnă cît și la recoltat.

Majoritatea soiurilor de care dispunem astăzi, nu mai sînt potrivite condițiilor noi create de dezvoltarea agriculturii socialiste în țara noastră, bazată pe o largă mecanizare și chimizare; aceste soiuri nu mai merg nici chiar pe terenurile cernoziomice unde se pot face lucrări agrotehnice de bună calitate. Se cere să avem soiuri de grîu mai precoce, mai rezistente la cădere și scuturare, care să se preteze la efectuarea mecanizată a tuturor lucrărilor din procesul de producție. Aceste soiuri trebuie să fie în același timp mai productive și să posede indici de panificație superiori. Oamenii de știință din Institutele de cercetări agricole și profesorii de la Institutele de învățămînt agricol și de la școlile agricole au dat în experimentarea de stat un număr de 30 de linii de grîu de toamnă, cinci linii de orz de toamnă, 2 linii de ovăz de toamnă și o linie de secară de toamnă. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin centralele experimentale de încercarea soiurilor, încearcă aceste linii de 2—3 ani în 30 de cîmpuri experimentale, situate în diferite zone agro-climatice din țară. O parte din aceste linii se dovedesc a fi de perspectivă pentru anumite areale pedoclimatice.

Este necesar ca Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. să procedeze la revizuirea și îmbunătățirea anumitor însușiri fiziologice la vechile și noile soiuri de grîu de toamnă raionate. Soiului Tg. Frumos-16, bunăoară, trebuie să i se îmbunătățească rezistența la tăciunele zburător (Ustilago tritici Pers. Jens). La soiul Bărăgan 77 este necesar să se lucreze pe linia îmbunătățirii capacității de înfrățire, măririi densității de plante fertile la metru pătrat precum și măririi spicului și a numărului de boabe. La ambele soiuri se cere o rezistență

(Continuare în pag. a 4-a)

In fiecare sat SECTOR AGRICOL SOCIALIST PUTERNIC

O nouă cooperativă de producție cu rentă

In comuna Valea Boului din raionul Amaradia, regiunea Craiova, s-a inaugurat zilele trecute o cooperativă agricolă de producție cu rentă, în care au intrat 19 familii de țărani muncitori care au adus o suprafață de teren de 73 ha. De la începutul anului pînă acum, în regiunea Craiova au luat ființă 17 cooperative agricole de producție cu rentă cu o suprafață de 1.186 ha.

Creșterea continuă a numărului acestor unități este rezultatul avantajelor pe care le au țăranii ce muncesc în cooperative.

Cooperativa agricolă de producție „Pandurii lui Tudor” din comuna Sadova, de exemplu, înființată abia de 2 luni, a împărțit de curînd ca avans 21 lei pentru ziua-muncă. Țăranul muncitor Ilie A. Coruță, de pildă, a primit avans pentru cele 60 de zile-muncă efectuate pînă acum în cooperativă 1.275 lei. In acest timp scurt de la înființare alți 14 țărani muncitori s-au înscris în cooperativa agricolă de producție cu rentă din Sadova.

Peste 4.000 de familii

Cooperativizarea agriculturii în regiunea Constanța se apropie de sfîrșit. Astfel în raionul Tulcea, ultimul din această regiune pe cale de a termina cooperativizarea agriculturii, în primele 20 de zile din luna iunie au intrat în gospodării agricole colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole peste 4.000 de familii de țărani muncitori.

In ziua de 19 iunie ultimele 124 de familii de țărani muncitori din comuna Poșta au intrat în gospodăria colectivă și întovărășirea agricolă. Aceasta este cea de a 14-a comună din raionul Tulcea complet cooperativizată.

GH JIROV
corespondent

Citiți în acest număr

● Radu Sandu: De „Ziua Invățătorului“. (pag. a 2-a)

● Satiră și umor (pag. a 2-a)

● Frăsie Dumitru: Repartizarea veniturilor în cooperativele agricole de producție cu rentă (pag. a 3-a)

● Dr. prof. I. Lungu: Cîteva reguli cu privire la efectuarea lucrărilor solului în timpul verii (pag. a 3-a)

● In ajunul începerii „Anului Geofizic Internațional“. (pag. a 4-a)

Pe teme actuale — Este necesară brigada furajeră?

Unii spun că da. Alții că nu. Deocamdată nimeni nu ne-a putut da un răspuns clar. Această problemă a fost frămîntată în ultimii ani de către membrii unor gospodării agricole colective cum sînt „Gheorghi Dimitrov” din satul Ceacu, „Filimon Sîrbu” din comuna Cuza Vodă, raionul Călărași, și cea din Palazul Mare, raionul Medgidia.

Și pe bună dreptate. Pentrucă membrii gospodăriilor colective au observat unele neajunsuri în această privință. Inainte de a ne spune părerea, dacă este necesară brigada furajeră sau nu, să vedem însă cum au procedat colectiviștii din gospodăria agricolă colectivă „Gheorghi Dimitrov”.

Colectiva din Ceacu este dezvoltată multilateral. Are un sector zootehnic bine dezvoltat, cu ferme de vaci (63 capete), oi (1.000 capete), porci, păsări etc. Colectiviștilor le trebuia deci o bază furajeră puternică.

Dar cine s-o asigure? Brigada furajeră. Și astfel au organizat o brigadă furajeră. Ei i-au atribuit 275 ha pentru culturi furajere. A fost dotată cu 6 atelaje, 3 cositori cu greblă, 2 semănători, pluguri, grape, precum și cu 70 brațe de muncă. Rezultatele n-au fost cele dorite.

Brațele de muncă din cadrul brigăzii nu se puteau folosi rațional. In vîrfurile de muncă forțele erau neîndestulătoare și se apela la celelalte brigăzi. Se nășteau fluctuații, scădea din această cauză simțul de răspundere. După ce treceau vîrfurile de muncă, mulți dintre membrii brigăzii furajere nu mai aveau de lucru. Se îndeletniceau cu treburi în afara gospodăriei sau își pierdeau timpul degeaba. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, adunarea generală a hotărît desființarea brigăzii, iar suprafețele cultivate cu furaje să fie repartizate brigăzilor de cîmp.

Au făcut bine? Da. Toți colectiviștii au posibilitatea să muncească efectiv în tot cursul anului, fiecare în brigada sa. Baza furajeră se întărește. Dacă mai înainte pentru cositul lucernei le erau necesare aproape 10 zile, anul acesta a trebuit numai 3 zile. Pentru transportul lucernei a fost nevoie de numai 10 zile în loc de aproape 17 zile.

Este bine ca Direcția generală a organizării gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să studieze această propunere și să recomande gospodăriilor colective, avîndu-se în vedere specificul fiecăreia, cum trebuie să organizeze munca în această privință. Este bine să fie studiată totodată posibilitatea organizării brigăzilor complexe în gospodăriile agricole colective.

Cultura și viața

OMAGIU DASCĂLULUI

Iubite dascăl, om și frate...
Din șes și pină-n plai muntean,
tu sădești raze minunate
sub frunți plăpinde, ne-nti nate,
pe treapta fiecărui an.

Scriind cu-a fulgerului pană
în cartea minții omenești,
de-a-ntunecimii tristă rană
ființă dragă pămînteană.
tu, dascăle, o lecuiești,

Cu prețul trudei adunate
dărui mărgeane de idei
și omul mai ușor străbate
a vieții tainică cetate
cu-aceste nevăzute chei.

Iubite dascăl. noi, sub soare,
drumeți fiind, nu te-om uita!
Din dragostea nepieritoare
întindem curcubeu pe zare
omagiu pentru ziua ta!

ION SOCOL

De „Ziua Invățătorului"

Anii au trecut și „trec ca apa" — vorba lui Topîrceanu — dar unele întîmplări, ori cît de îndepărtate ar fi, rămîn totuși nešterse din mintea oricărui om. Și, amintirile cele mai vii, cele mai duioase sînt acelea din primii ani de școală, acelea despre învățătorul care te-a primit într-o zi de septembrie la școală, și te-a îmbrățișat cu dragoste, dîndu-ți apoi, în anii de școală, lumină din lumina minții și bunătatea din bunătatea inimii sale, asemeni lui „Domnu Trandafir", dascălul de care vorbește cu atita duioșie maestrul Mihail Sadoveanu în volumul său „La noi în Viișoara".

El te-a învățat să citești, să socotești, să spui poezii frumoase. Ți-aduci aminte de „Mama", „Noaptea de vară" de Coșbuc, sau „Iarna", „Vestitorii primăverii" de Alecsandri, „Codrule, codruțule" de Eminescu? Ți-aduci aminte?...

El ți-a turnat în suflet credința de foc în trăinicia poporului din care faci parte, dragostea față de frumusețile plaiurilor, colinelor, munților patriei tale. El ți-a vorbit întîi despre virtuțile străbunilor, învățîndu-te să fii drept cu semenii tăi, harnic și omenos. El, dascălul cel bun, cot la cot cu părinții tăi, a ridicat la 1907 pălălaia pînă la cer, cerînd dreptate pentru necăjiții oameni ai brazdei.

Invățătorii! Mulți au muncit neștiuți, topind în inimele lor ecoul marelui cîntec: „Sculați voi oropsiți ai vieții"; mulți au îndurat persecuții din partea stăpînirii moșierilor și capitaliștilor, persecuții care au mers pînă la pierderea codrului de pîine, așa cum s-a întîmplat — printre alții — cu învățătorul Sîrbu, tatăl celei care a fost ucecista Elena Pavel, eroină a clasei noastre muncitoare.

Invățătorii! Pe mulți i-am văzut după Eliberare, luptînd alături de muncitorii trimiși de partid la sate, pentru nobila cauză a comuniștilor. Crescuți apoi de partid, ei și-au închinat viața muncii pentru socialism alături de milioanele de țărani.

La catedră, la căminul cultural, în sfaturile populare, ca deputați, în discuțiile de fiecare zi cu țăranii, învățătorii au dus și duc cu entuziasm cuvîntul luminos al partidului, mîndri de rezultatele obținute în instruirea și educarea tineretului școlar, în opera de ridicare culturală a poporului, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Ca înălțătoare pildă au dat învățătorii din raionul Oltenița, bunăoară, desfășurînd alături de activiștii de partid, o muncă rodnică în rîndurile țăranilor muncitori, pentru ca aceștia să pășească cu încredere pe drumul gospodăriei colective sau întovărășirii agricole, pe drumul belșugului.

Îmbrățișați cu dragoste de partidul clasei muncitoare, de guvernul țării, cinstiți de oamenii în mijlocul cărora își desfășoară activitatea, învățătorii copiilor noștri aduc o contribuție de seamă la făurirea vieții noi, socialiste.

De „Ziua Invățătorului", omagiu de recunoștință celor întruchipați în persoana lui „Domnu' Trandafir" al maestrului Sadoveanu, a lui „Nicolae Apostol" al maestrului Cezar Petrescu, toată prețuirea pentru generația tinerilor învățători de azi — luptători de frunte pentru ridicarea satelor.

RADU SANDU

Mama Ioana

„Mama Ioana" — cum îi spun cei treizeci și doi de nepoți — e o țărancă măruntă, cu fața zbîrcită ca o smochină uscată. Numai ochii i-au rămas ca în tinerețe: albaștri, senini. Ochii, zîmbetul bun, părintesc, și poate... glasul.

Cîndva, în sat la Merișani, glasul Ioanei, cîntecele și doinele alcătuiau singura avere a familiei. Cu glasul acesta își adormea Ioana pruncul, care scîncea de foame, și tot cu glasul potolea mînia bărbatului, înrăit din pricina lipsurilor.

— Lasă omule, om face cum om putea.

Pe vremea aceea, necazul cel mare al familiei era... foamea. Cît timp au fost numai ei doi, mai mergea cum mai mergea. Dar curînd au venit copiii. Unu, doi, trei, patru... Se înmulțeau ei, creșteau și grijile... Cinci, șase, șapte... grijile creșteau și mai mult.

Cînd l-a născut pe cel de-al unsprezecelea, bărbatul n-a pus trei zile nimic în gură de supărare:

— Ce facem femeie? Cu ce-i creștem?

— Lasă bărbate, le-o purta dumnezeu și lor de grijă.

Dumnezeu n-a prea avut însă milă de copiii Ioanei. Nici de bietul tatăl, care se zbătea în toate părțile, să facă față sărăciei. Indată ce copiii s-au făcut mai mărișori, a început a-i lua la muncă.

In '916 pe bărbat l-au luat la război. A venit de acolo slab, bolnav și în curînd s-a prăpădit. Ioana a rămas singură, să lupte cu povara vieții, cu grija creșterii celor unsprezece copii. Și a trecut peste toate. Le-a învins; cînd cu îndurare, cînd cu iertare, cînd cu blesteme. Acum are 75 de ani. In fiecare zi cînd e cald și frumos afară, o vezi stînd pe prispă și trăgînd fir subțire dintr-un caier de lînă. Dimineața robotește. Astîmpără porcii, dă de mîncare orătăniilor, pune la fiert mîncarea... Seara, cînd Domnu, feciorul cel mic și cu nevasta-sa vin de la colectivă, toate sînt aranjate și puse la locul lor.

— Să nu zică băieții că dacă-s bătrînă nu mai sînt bună de nimic — ne spune „mama Ioana" cu un zîmbet care-i luminează chipul zbîrcit.

Cîte gînduri nu i-or fi trecînd bătrînei prin minte, în asemenea ceasuri de liniște și pace. Feciorii sînt duși cu toții la muncă, nepoții la școală, iar ea rămîne să le păzească avutul.

Iat-o acum, ridicîndu-se și scrutînd cu ochii ei blînzi, senini, peste gard, în cealaltă ogradă. Acolo e casa lui Nelu, (Ion II), dincolo a lui Florea... Pentru toți bătrîna are aceeași dragoste, aceeași grijă... „Sînt cinci degete la o mînă, dacă le-ai tăia de la fiecare ar curge sînge". Și totuși Florea... Deși nu e cel mai mic, de Florea se leagă cele mai dragi amintiri ale bătrînei. Dacă Florea nu le

deschidea capul și celorlalți copii, nu scăpau nici acum de sărăcie.

Era prin '52 cînd împreună cu delegația de țărani romîni Florea a vizitat colhozurile Uzbechistanului, cîmpurile întinse, acoperite de zăpada albă a bumbacului. In același an, întors în sat, s-a înscris în gospodăria colectivă. Atunci s-a produs între cei 11 frați un fel de ruptură. Se supăraseră amarnic pe Florea mai ales surorile cele mari. El nu s-a supărat. „O să veniți voi la mine", le-a zis. Și și-a văzut de treabă.

In toamna aceluiași an, cînd gospodăria colectivă a adunat recolta. Florea a adus acasă printre altele peste 3.000 kg de cereale. Iar în punga de la chimir a pus aproape 2.000 de lei. Atîta rod într-o vară, strîns de doi oameni, era un lucru nemaipomenit în familia săracă și numeroasă a bătrînei Ioana. Și proorocirea lui Florea s-a împlinit. In casa lui s-au adunat toți frații. Au stat la masă, au vorbit despre felul cum sînt orînduite lucrurile în colectivă...

De atunci, rînd pe rînd, în fiecare an, feciorii bătrînei Ioana au venit alături de Florea. Intîi Stan, apoi Simina, apoi Rada, anul trecut Domnu, feciorul cel mai mic, în primăvara aceasta Ion II, Ion I, fratele mare; Ion III și Alexandra s-au înscris în întovărășire...

Am întrebat-o pe bătrînă în timp ce ea ne privea cu ochii ei părintești și buni.

Ei, ce zici tușă Ioană de feciorii dumitale?

— Apăi ce să zic maică, sînt mulțumită că i-am văzut pe toți la cuiburile lor; au ce mînca, au ce îmbrăca. Iacă, trei și-au făcut case noi, aci, pe uliță.

Bătrîna oftă și privi în zare, undeva, parcă în negura trecutului. Ochii ei mai adineauri senini, acum se tulburară.

La ce se gîndea? Poate la destinele celor unsprezece feciori. Ce s-ar fi ales de ei dacă nu veneau timpurile noi? Mai mult decît argați nu puteau ajunge.

Deodată, un glas cristalin ce venea dinspre uliță o făcu pe bătrînă să tresară. Glasul venea din mijlocul unui grup de copii gălăgioși.

— Sîîît! Mai încet, să n-o speriem pe „Mama Ioana"!

Ochii bătrînei străluciră în lumina roșie a asfințitului.

Veneau la ea nepoții s-o vadă, s-o roage să le spună povești. Clipa aceea n-am s-o uit. N-am să uit obrajii bucălați și rumeni, ochii vioi și neastîmpărați, gîturile plăpînde, arse de soare, în jurul cărora străluceau cravatele roșii de pionier: 32 de nepoți, sub coroana zarzărului înflorit priviți de ochii acela părintești de bunică. Mai adăugați la toate acestea privirile pline de mulțumire ale lui Florea și ale celorlalți feciori, care, întorși de la muncă, se opriseră în poartă, cu sapa pe umăr. Și veți avea în față întreaga imagine a felului în care „Mama Ioana" își trăiește anii bătrîneței.

SILVIA NEGREA

Din satele patriei noastre

In comuna Hoghiz

Multe și importante realizări de interes obștesc au fost realizate în ultimele luni în comuna Hoghiz, raionul Rupea, regiunea Stalin. Intre altele, trebuie arătat că au fost construite două poduri și s-a reparat și amenajat localul școlii elementare făcîndu-se și lucrări interioare în valoare de peste 15.000 lei. In prezent se lucrează cu sîrg la terminarea căminului cultural din satul Fîntîna ce aparține de această comună.

Toate lucrările au fost executate din sumele provenite din autoimpunere și prin participarea largă a țăranilor muncitori. In scurt timp, în comuna Hoghiz vor mai fi construite încă 3 poduri, dintre care 2 spre pășune — pe unde trec vitele și unul în comună — precum și două apeducte la pășunea vitelor.

TEOFIL TIRNAVOI
corespondent

Parc amenajat prin muncă voluntară

La Feldioara, regiunea Stalin, pe locul unde înainte vreme pășteau în voie vacile și caii, a fost amenajat de curînd un frumos parc. Lucrările s-au făcut prin muncă voluntară depusă de numeroși utemiști și vîrstnici. In grădina cu numeroși castani și salcîmi au fost amenajate alei pietruite și ronduri cu flori. De asemenea, au fost construite bănci pe care țăranii muncitori se pot odihni seara, după ce se întorc de la muncă.

Parcul a fost împrejmuit în întregime cu prefabricate din beton.

HUDEA SIMION
corespondent

Din toată lumea

O nouă plantă pentru zonele verzi

De mai multă vreme, savanții sovietici studiază problema amenajării unor zone verzi în localitățile situate în apropierea deșerturilor. Principalul obstacol de care s-au lovit în îndeplinirea acestui proiect a fost aclimatizarea plantelor în aceste zone uscate, lipsite aproape complet de apă.

Atenția cercetătorilor a fost atrasă de o plantă numită „spiranteus", a cărei origină este foarte veche, — ea existînd încă din era terțiară.

Principalele însușiri ale spiranteusului constau în perfecta adaptare la secetă și la diferențele mari de temperatură ce se produc în deșert între zi și noapte.

Incercările efectuate pînă acum în Kazahstan au dat rezultate din cele mai bune.

Un muzeu în aer liber

In apropierea orașului Djakarta (Indonezia) se amenajează în prezent un muzeu — în felul său unic în lume. Instalat în aer liber, pe o suprafață de 14 hectare, muzeul va ilustra „pe viu", **diversitatea florei și faunei Indoneziei.**

Deosebit de aceasta, în cadrul muzeului vor figura diverse monumente de stiluri arhitecturale diferite — Batak, Dayak, Bali, — caracteristice Indoneziei.

Cum trebuie uscate cerealele umede înainte de înmagazinare

După cum se știe, umezeala este cel mai mare dușman al bunei păstrări a cerealelor, deoarece dă naștere la încălzirea acestora și ajută la dezvoltarea diferitelor boli și insecte dăunătoare. O bună păstrare a cerealelor nu se poate face dacă acestea conțin în momentul înmagazinării o umiditate mai mare de 14,5 la sută.

Anul acesta, din cauza timpului ploios, boabele cerealelor vor conține la recoltare un procent ridicat de umiditate. De aceea, e nevoie ca recolta proaspăt treierată să nu fie băgată imediat în magazie și nici ținută pe arie multă vreme, ci condiționată prin uscare și curățire.

Uscarea boabelor la arie se face pe cale naturală în aer liber și la soare. Cerealele ținute la soare capătă o culoare naturală și pierd o bună parte din cantitatea de apă pe care au avut-o în momentul treierișului. Pe de altă parte în felul acesta se îmbunătățesc calitățile alimentare ale cerealelor, obținîndu-se o făină mai gustoasă și se împiedică dezvoltarea paraziților. De asemenea, din cerealele uscate la soare se obține o sămînță mai bună și mai sănătoasă.

CUM SE USUCA CEREALELE LA ARIE?

Recolta treierată se trece mai întîi printr-o vînturătoare simplă care datorită vîntului puternic pe care-l produce elimină o parte din umezeală și separă în același timp semințele de corpurile străine. După vînturare, dacă timpul permite, semințele se întind, pe un teren bine bătut, neted și fără buruieni într-un strat de 6—14 cm grosime. Pentru a grăbi uscarea semințele se vor lopăta mereu pentru ca astfel toate boabele să fie bine bătute de soare. Lopețile cu care se execută lucrarea trebuie să fie din lemn și să aibă colțurile rotunjite.

Din constatările făcute pînă în prezent, s-a stabilit că la cerealele proaspăt treierate se poate reduce umiditatea prin uscarea la soare cu 5—6 la sută.

Dacă timpul este înnourat sau sîntem nevoiți să lăsăm semințele pe arie peste noapte, atunci ele se string în grămezi și se acoperă cu cergi, prelate, saci, paie etc. iar a doua zi după ce s-a ridicat roua se întind din nou la soare.

In regiunile unde timpul nu permite să uscăm recolta în aer liber vînturarea, lopătarea etc. se fac în șuri, sub șoproane sau în remize acoperite, avîndu-se însă grijă să se lase ușile larg deschise pentru a se face curent.

Ing. PETRE ULMAMEI

E bine să știm

Hrănirea și îngrijirea purceilor sugari

Indată după naștere, purceii trebuie curățați de mucozități și șterși cu un prosop curat peste tot corpul. Ombilicul se leagă cu o ață trecută prin tinctură de iod și apoi se taie la 1 cm mai jos de unde este legat, avînd grijă să se dezinfecteze cu tinctură de iod. Se procedează astfel cu fiecare purcel după care aceștia sînt puși într-o ladă sau într-un coș în care se aștern paie curate.

La două ore de la nașterea ultimului purcel și după ce a fost îndepărtat așternutul murdar cu învelișurile foetale (casa purceilor), se dau purceii la primul supt. Pentru a înlătura mortalitatea trebuie dată o atenție deosebită purceilor slab dezvoltați. In acest scop îngrijitorul trebuie să așeze purceii mai mici la sfîrcurile din regiunea pieptului (care dau cea mai mare cantitate de lapte). Dacă purceii sînt ținuți în coș sau în ladă, vor fi dați la supt în primele zile la interval de 1½—2 ore.

După 3—4 zile purceii pot fi scoși cu lada la soare, în prima zi numai trei minute și apoi din ce în ce mai mult, în așa fel încît după 10—14 zile să poată ieși singuri la soare în padoc.

Se cere ca adăpostul în care stau purceii să fie curat, luminos, însorit și aerisit; de asemenea, în boxă așternutul trebuie să fie foarte curat. Se recomandă să se evite ținerea purceilor în curent, deoarece ei sînt foarte sensibili și se îmbolnăvesc ușor.

In ceea ce privește hrana purceilor după naștere, în afară de laptele supt de la scroafă, li se mai poate da începînd cu a cincea zi și lapte de vacă în cantități mai mici la început (cîte 50 gr de purcel); cu timpul cantitatea de lapte de vacă se mărește treptat ajungînd pînă la 350 gr pe zi. Laptele se dă în vase curate, opărite zilnic și nu trebuie ținut în troacă mai mult de o jumătate de oră.

Pentru a se asigura sărurile minerale necesare, se dă în hrana purceilor argilă roșie și cretă furajeră, iar pentru ușurarea digestiei, cărbune vegetal. In lipsa argilei se ung înainte de supt sfîrcurile scroafei cu o soluție de sulfat de cupru și fier, care se

obține prin dizolvarea a 2,5 gr sulfat de fier (calaican) și un gram sulfat de cupru (piatră vînătă) într-un litru de apă fierbinte.

Incepînd cu ziua a 7-a se dă purceilor și grăunțe prăjite (orz, ovăz, mazăre, porumb), iar din ziua a 12-a frunze de fîn și de trifoi.

In fermele de porci se vor hrăni purceii și cu amestecuri de diferite concentrate preparate prin fermentarea, opărirea, îndulcirea sau fierberea lor. Se recomandă ca aceste preparate să se dea numai în ziua în care sînt pregătite, căci altfel se alterează ușor și îmbolnăvesc purceii.

Ing. zootehnist
SILVIA ȘERBAN

„Aici centrul de radioficare Sîntana!"

Amurgul își culcă un umbrele peste sat. Pe ulițe se plimbă agale, după o zi de muncă, pîlcuri de tineri și tinere — romîni, maghiari, germani. Deodată, liniștea este sfărîmată de o voce bine cunoscută: „Aici centrul de radioficare Sîntana!". Vocea crainicului o aud la ceasul acesta cei ce se plimbă pe ulițele satului, o aud gospodinele care pregătesc cina, o aud gospodarii care mai trebăluiesc în ogradă, o aud toți sătenii, căci ea se revarsă clar din cele 1.450 de difuzoare din sat.

Crainicul anunță programul: „In cadrul emisiunii de azi transmitem: un buletin de știri; conferința „Cultura porumbului — o agrotehnică corespunzătoare"; aspecte din viața culturală a comunei noastre; urmează solista vocală Maria Crișan, distinsă cu premiul II pe țară la Concursul artiștilor amatori; în continuarea programului, școala elementară din Comlăuș va prezenta piesa „Harap Alb" de Ion Creangă".

De trei ori pe săptămînă, cînd au loc emisiunile locale, abonații își fac neapărat timp ca să asculte fie muzică, fie un sfat folositor, fie lucruri noi și interesante despre metodele de lucru ale fruntașilor în producție.

In cadrul emisiunilor locale sînt înfățișate cu regularitate diferite aspecte din activitatea gospodăriilor agricole colective „Viață Nouă" și „Al II-lea Congres al P.M.R.", cum și din activitatea celor trei întovărășiri agricole din comună.

Centrul de radioficare din Sîntana s-a ocupat și se ocupă în permanență de problemele cooperativizării agriculturii. Munca politică de lămurire dusă pe calea undelor a dat roade bune. Astăzi comuna Sîntana este aproape în întregime cooperativizată.

Emisiunile acestui centru sînt mult apreciate de către ascultători. Meritul pentru această prețuire revine în chip deosebit responsabilului centrului, tov. Demeter, și colaboratorilor săi — Cornel Bindariu, Francisc Franc, Nicolae Stoica și Mihai Barna, care își dau toată silința ca emisiunile locale să fie cît mai atrăgătoare și să aibă o putere de mobilizare cît mai mare.

...„Dragi ascultători, noapte bună!". Cu aceste cuvinte își încheie centrul de radioficare Sîntana emisiunile, care sînt așteptate și ascultate întotdeauna cu drag de către abonați.

IOAN COȚOI
corespondent

SATIRA...

INCET, INCET...

Coborau umbrele amurgului. Colectiviștii se întorceau de la prășitul florii-soarelui și unii dintre ei se opreau pe la sediu să afle vești noi. Își aruncau privirile spre panoul uriaș al gazetei de perete. Nimic. Mereu același articol îngălbenit de vreme, singur, plictisindu-se în vitrina aceea mare în care ar încăpea cel puțin 10 articole. Colectiviștii îl știu L-au citit de atîtea ori. Eu însă curios să aflu ce conține unicul articol, pierdut ca o barcă pe apa nesfîrșită a oceanului, am sărit peste un gard de merișor și m-am apropiat de gazetă. De ce a fost nevoie să sar gardul? Pentru că tovarășul Crețu Stan care conduce colectivul de redacție a avut ingenioasa idee de a muta panoul gazetei într-un loc împrejmuit din toate părțile, ca un fel de țarc. Mă întrebam nedumerit: presupunînd că gazeta aceasta va fi odată și odată plină cu articole, cum vor putea ajunge la ele cititorii? Trecînd proba sportivă de 110 m. garduri cum am trecut-o și eu?

În sfîrșit am ajuns. Citesc:

— „In ziarul „Dobrogea Nouă" din 12 aprilie a apărut un articol în care se arată că gazeta de perete de la gospodăria colectivă Chirnogeni, raionul Negru Vodă este goală, fără articole. Noi, membrii colegiului de redacție al acestei gazete, considerăm această critică justă..."

Articolul este semnat de tovarășul Crețu Stan.

Pînă aci toate bune.

Și noi considerăm autocritica lui justă. Dar ce-a făcut mai departe tovarășul Stan? Nimic? Nu s-ar putea spune acest lucru. Ar fi păcat. Pînă acum gazeta a fost goală. Acum ea are în sfîrșit un articol în care redactorul șef al gazetei de perete își face autocritica. Nu-i aceasta un progres? „Desigur"... Ia gîndiți-vă: acum după apariția acestei note critice, tovarășul Stan va mai scrie probabil un nou articol autocritic pe care-l va lipi lîngă primul. Acest articol va suna poate cam așa: „In „Agricultura Nouă" din 28 iunie a mai apărut încă un articol în legătură cu gazeta noastră de perete. Și pe acesta îl consider just". Cu acest nou articol, se vor face două articole în gazeta de perete. Și... dacă — cine știe — se va mai publica pe undeva încă o notă critică despre lipsa de activitate a colectivului de redacție, atunci nu-i exclus să apară și al treilea articol.

Așa că, încet-încet, gazeta de perete de la gospodăria agricolă colectivă Chirnogeni se va umple cu articole.

Răbdare deci și... cît mai multe note critice, ca să aibă și tov. Crețu Stan ce publica la gazeta de perete.

ION GOJA

„Pescarii" din Totoești

La gospodăria colectivă „Dobrogeanu Gherea" din satul Totoești, raionul Tîrgu Frumos, unde lucrările de întreținere a culturilor sînt rămase în urmă numeroși colectiviști pierd zile întregi pe malul iazului din apropierea gospodăriei, pescuind cu undița...

— Era vorba că pe-ăștia îi sancționăm cu pierderea a cîte 10 zile-muncă...

— Vorbe!...

NEPĂSARE

(Scena se petrece între doctorul Gheorghiță Alexandru de la circumscripția veterinară Ianca, raionul Filimon Sîrbu, și un membru al gospodăriei agricole colective Oprișenești Plopu).

Vesel, doctorul Gheorghiță
Tocmai bea o țuiculiță,
Cînd apare un sătean
Cu căciulă și suman
Și îi spune: — Am venit
Că mi-i boul betejit
Și rugăm o deplasare
Ca să constatați ce are.
— Ce să aibă? Nu e grav!
Dacă-i bou, este bolnav
Și ca pe-orice ierbivor
Poate-l doare un picior!

— Un picior, două picioare,
Principalul e că-l doare!
— Chiar dacă-l trec și sudori,
Boli sînt nesimțitori
Și durerea lui e mută
Ca la orișice cornută!

Și-apoi doctorul mai spune,
Pe cînd altă țuică-și pune:
„In zadar îmi spui verbal!
Cheamă-mă oficial
Cu adresă, apostilă,
Negreșit cu o ștampilă".
— Și pînă vine factorul,
Dacă moare ierbivorul?
— Atunci fi-vor date certe
Să-l zic „dumnezeu să-l ierte!"...

A plecat mîhnit săteanul
Și, văzînd pe bouleanul
Care-și rumega necazul,
Blînd i-a mîngîiat grumazul:
— Dragul meu, mai ai răbdare!
Chiar acum facem scrisoare
Și Gheorghiță o să vină!...
...A mugit biata bovină
Cu un nesfîrșit oftat
Și apoi... a așteptat.

. . . .

Așteaptă biata bovină
Și azi medicul să vină,
Așteaptă încrezătoare
Ca orice rumegătoare
Și gîndește: „Ce să fac?
Trebuie să-nghit, să tac,
Căci se spune deseori
Că sîntem nesimțitori!"

*

Dintre medicul Gheorghiță,
Amator de-o țuiculiță, —
Și bovina
Cu pricina
Intrebăm pe cititor:
Cine-i mai „nesimțitor"?!

A. FILIMON

...și UMOR

REPARTIZAREA VENITURILOR în cooperativele agricole de producţie cu rentă

FRASIE DUMITRU
director general adjunct al Direcţiei generale a organizării gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Cooperativa agricolă de producţie este o formă de cooperare în muncă accesibilă ţăranilor muncitori care, unindu-şi de bunăvoie forţele de muncă, lucrînd pămîntul pe tarlale mari, după metode agrotehnice avansate şi cu maşinile S.M.T.-ului, obţin la hectar producţii sporite, care le pot asigura un trai îmbelşugat şi fericit. Veniturile în natură şi cele băneşti dobîndite de către cooperatori se împart anual, ţinîndu-se seama de contribuţia în muncă a fiecărui membru, ca şi de rentă. Astfel: „Cel puţin 75 la sută din veniturile destinate a fi repartizate membrilor se vor împărţi în raport cu munca efectuată", şi „Cel mult 25 la sută în raport cu suprafaţa, modul de folosinţă şi calitatea terenului, aceasta reprezentînd renta pămîntului adus de fiecare membru în cooperativă". Pentru ca stabilirea drepturilor de rentă să se facă în mod just, ţinîndu-se seama de calitatea şi modul de folosinţă a terenului, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii a stabilit prin instrucţiuni speciale coeficienţi de orientare pentru evaluarea şi transformarea oricărei categorii de teren în hectare de teren arabil. Aşa, de pildă, un hectar de teren arabil adus în cooperativă va primi coeficienţi diferiţi, după fertilitate: 1,25 pentru un hectar de calitatea întîi, 1 pentru calitatea a doua şi 0,75 pentru calitatea a treia. Un hectar de vie adus în cooperativă se socoteşte egal cu 3—5 ha. de teren arabil în caz că via este tînără, neintrată pe rod, şi 5—8 ha. pentru via intrată pe rod. Un hectar de livadă se echivalează cu 2—3 ha. pentru plantaţiile tinere de pomi şi 3—4 ha. pentru pomii pe rod. Păşunile sau fineţele primesc între 0,25—0,45 ha.

Fireşte, aceşti coeficienţi nu sînt stabiliţi decît pentru orientare. Adunările generale, ţinînd seama, de pildă, în cazul terenurilor cu vii şi pomi, de fertilitatea solului, de calitatea plantaţiilor, speciei etc., pot stabili alţi coeficienţi, încadrîndu-i însă în limitele minime şi maxime.

Comisiile de inventariere şi adunările generale cînd fac echivalările vor scădea din suprafaţa de vii şi livezi golurile, pe care le vor aprecia ca porţiuni de teren arabil, vor ţine seama de amenajările ce s-au făcut pentru irigări, etc.

In nici un caz nu este bine să se stabilească coeficienţi exagerat de mari, întrucît aceasta se face în detrimentul cooperativei şi al membrilor cooperatori.

Recent, în acest ziar, doi profesori de la Institutul Agronomic din Timişoara au publicat articolul intitulat „In sprijinul comisiilor de evaluare a calităţii pămîntului", căzînd tocmai în greşeala despre care vorbeam mai sus.

De pildă, se dă drept coeficient pentru orezăriie 14 ha. şi pentru grădina de legume 11 ha, ceea ce socotim că este exagerat. Lesne este de înţeles că pentru orezăriile aparţinînd gospodăriilor mici şi mijlocii nu s-au făcut investiţii băneşti mari şi că ele nu pot fi folosite decît maximum 3 ani. Un elementar calcul făcut în legătură cu cheltuielile investite pentru un hectar de orezărie şi cu rentabilitatea lui, va dovedi, de exemplu, că în comparaţie cu via, orezăria nu poate primi nici măcar un coeficient egal şi nici de cum mai mare. Căci în articolul celor doi autori pentru via pe rod se acordă numai coeficientul 6. Şi apoi mai este un aspect la fel de ciudat: să zicem că un ţăran mijlocaş a adus în cooperativă 5 ha. de orezărie. Le echivalăm cu 70 ha. de teren arabil? Aceasta va duce în mod inevitabil la scăderea veniturilor ce trebuie repartizate pe baza zilelor-muncă efectuate de fiecare membru şi la călcarea principiului de organizare a unităţilor cooperatiste agricole, care prevede că majoritatea veniturilor se repartizează în raport cu munca depusă de fiecare membru. De asemenea, calculele complicate pentru stabilirea drepturilor de echivalenţă ca cele propuse de autorii articolului, prof. O. V. Oprea şi I. Martin, necesită prea mult timp. Fiecare comisie ar trebui să dispună de un mic laborator pentru a calcula structura solului, reacţia, permeabilitatea etc. Ori comisiile se pot orienta pe teren mult mai uşor şi pot stabili mai operativ coeficienţii, folosind experienţa de mulţi ani a ţăranilor muncitori din satele respective pe care o găsesc la faţa locului. Socotesc că un asemenea articol, ca cel de care am amintit, nu vine deloc în sprijinul comisiilor de evaluare. Mai mult decît atît, autorii articolului stabilesc anumiţi coeficienţi în mod cu totul greşit călcînd chiar prevederile statutului-model şi ale instrucţiunilor Ministerului Agriculturii şi Silviculturii.

Consider că fără a se urma îndrumările celor doi profesori, comisiile de evaluare şi adunările generale din cooperativele înfiinţate în regiunea Bucureşti, Craiova şi Bacău, s-au orientat bine stabilind coeficienţi ce nu nedreptăţesc pe nimeni. In aceste cazuri s-a ţinut seama, pe lîngă toate recomandările statutului şi ale instrucţiunilor şi de fertilitatea solului, modul cum a fost lucrat pămîntul de către cooperatori etc. In multe din aceste cooperative s-au acordat pînă acum avansuri băneşti lunare sau trimestriale. Valoarea avansului s-a stabilit numai pe baza zilelor-muncă efectuate, acordîndu-se pînă la 50 la sută din totalul veniturilor cuvenite a fi repartizate membrilor. Avansuri în contul rentei pentru pămînt nu s-au dat, acestea urmînd să se repartizeze numai la sfîrşitul anului, cînd se va cunoaşte situaţia definitivă a veniturilor în natură şi în bani.

Este bine să subliniem faptul că în cazul cînd dintr-o familie nici unul din membri n-a efectuat numărul minim de zile-muncă stabilit de adunarea generală, conform prevederilor statutului, nu se va acorda renta respectivă, ci se va vărsa la fondul indivizibil al cooperativei.

Repartizarea definitivă a veniturilor trebuie făcută cu multă grijă, respectîndu-se întru totul litera statutului şi hotărîrile adunării generale, pentru a nu se crea nemulţumiri. Să zicem că o cooperativă are 390 ha. de teren, care după calculele de echivalare se socotesc la 500 de ha. Din producţia obţinută, de pildă, 160.000 kg. de grîu şi 216.000 kg. de porumb, după plata muncilor efectuate de către S.M.T., după reţinerea fondurilor prevăzute în statut etc., au mai rămas 90.000 kg. de grîu şi 132.000 kg. de porumb. In plus mai există diverse venituri băneşti de 200.000 lei. Impărţim fiecare din aceste cifre în patru părţi. Trei din ele le acordăm pentru zilele-muncă, iar una pentru rentă. Deci, pentru zilele-muncă se vor împărţi în total 67.500 kg. de grîu, 99.000 kg. de porumb şi 150.000 lei. Presupunînd că în total sînt 20.000 zile-muncă, înseamnă că revine de fiecare zi-muncă 3,375 kg. de grîu, 4.95 kg. de porumb şi 7,50 lei. La aceste venituri se adaugă cele cuvenite pentru rentă astfel: pentru fiecare hectar de teren arabil adus, cooperatorul va primi în cazul exemplului de faţă 45 kg. de grîu, 66 kg. de porumb şi 100 lei.

Rezultă fireşte că avantajele cooperatorilor sînt mari dacă fiecare membru va lupta pentru o recoltă sporită, pentru dezvoltarea ramurilor ajutătoare aducătoare de venituri gospodăriei.

Pentru a se crea posibilitatea acordării de avansuri băneşti lunar sau cel puţin trimestrial, este absolut necesar ca cooperativele agricole de producţie cu rentă să încheie cu statul contracte pentru a pune în vînzare surplusul de cereale.

Izvoare de venituri părăsite

Cu toate condiţiile climaterice neprielnice de anul trecut, colectiviştii din Bratovoeşti, regiunea Craiova, au recoltat 1.700 kg grîu la hectar şi 2.400 kg boabe de porumb la hectar. Oile le-au dat lapte şi lînă multă peste plan. Iar grădina de legume le-a adus un venit de 70.000 lei. Toate acestea au făcut ca la ziua-muncă să se repartizeze aproape 50 lei. Au de ce să fie mulţumiţi colectiviştii pentru roadele cucerite prin muncă organizată.

Totuşi, hambarele gospodăriei pot fi mai pline, averea comună mai mare, casele colectiviştilor mai îndestulate. Sînt prin preajma colectivei adevărate zăcăminte de „aur" ce se cer exploatate. Descoperirea lor e lesne de făcut. O vom face chiar noi în rîndurile ce urmează. Iar cît priveşte exploatarea, asta o lăsăm pe seama colectiviştilor.

La marginea satului pe terenurile colectivei curge un pîrîu. Forţa apei mişca pe vremuri o moară. De pe urma ei s-a îmbogăţit în trecut o familie din sat. Acum, deteriorată în parte, moara zace părăsită. Colectiviştii, cu o cheltuială nu prea mare, o pot repune pe picioare. Veniturile ce le-ar aduce: uium, bani, resturi de boabe, le-ar întoarce înzecit şi cheltuielile şi osteneala. Cîte păsări n-ar putea hrăni ei cu resturile de boabe de la moară! Şi încă ceva. Forţa apei nu costă nici un ban. S-ar putea amenaja o mică hidrocentrală, care să alimenteze cu curent tot satul. Iată o cale sigură de sporire a veniturilor.

A doua. Pe iazul format în apropierea pîrîului ce mişcă roţile morilor, se pot creşte raţe şi gîşte. Indeletnicire frumoasă şi bănoasă. Colectiviştii au încercat ceva în această privinţă anul trecut, dar o nereuşită întîmplare — le-au murit nişte păsări din pricina unei molimi — i-a descurajat. Socotim însă că un insucces trecător nu poate fi o piedică de netrecut în drumul spre consolidarea rentabilului sector avicol.

In sfîrşit, gospodăria are vreo douăzeci de stupi de la care a scos acum doi ani puţină miere. Mult prea puţină însă faţă de posibilităţi. Iar anul trecut deloc. De ce? Fiindcă stupii sînt ţinuţi într-o curte în care nu există decît un singur zarzăr pipernicit. Oricît de harnice ar fi albinele, de unde să-şi scoată polenul? Apă din piatră seacă, sau miere din scîndurile gardurilor e greu de scos! La marginea satului însă, este o pădure care se întinde pe o suprafaţă de peste 1.000 de hectare. Şi în pădure este o floră meliferă bogată. Din păcate însă unii colectivişti socotesc stupăritul pastoral ca o treabă care cere prea multă bătaie de cap.

Am arătat aci doar trei izvoare sigure de venituri neglijate de colectivişti. Cu puţine eforturi ele pot fi puse în valoare, sporind veniturile băneşti ale gospodăriei, ridicînd an de an nivelul de trai al colectiviştilor din Bratovoeşti.

Ing. agr. N. SIMIONESCU

Să cultivăm plante de nutreţ în mirişti

Cultivarea plantelor de nutreţ în mirişti a fost folosită anul trecut în regiunile Timişoara, Craiova, Bucureşti şi altele, cu rezultate foarte bune. Staţiunile experimentale I.C.A.R., Cenad şi Lovrin-Timişoara au obţinut la iarba de Sudan cultivată în miriştea de secară 17.000 kg nutreţ verde la ha. De asemenea, la gospodăria agricolă colectivă din comuna Dridu, raionul Urziceni, regiunea Bucureşti, porumbul furajer cultivat în miriştea de grîu a dat o producţie de 10.200 kg la ha, iar la gospodăria colectivă Moviliţa din acelaşi raion 11.500 kg la ha.

Ţinînd seama că în vara aceasta există în pămînt mai multă umiditate decît în alţi ani, **se recomandă să se însămînţeze culturi în mirişti pe suprafeţe cît mai mari.** In acest scop, gospodăriile de stat, unităţile agricole cooperatiste precum şi ţăranii individuali trebuie să se îngrijească din timp de asigurarea seminţelor necesare şi de buna alegere şi pregătire a terenului.

Pentru culturile ce vor fi semănate în mirişti este nevoie să se aleagă terenurile mai joase, cu mai multă umiditate, chiar cele irigate (în regiunile de stepă). Este bine de asemenea să se semene după plante care părăsesc terenul mai devreme (secară, orz, grîu şi borceag de toamnă) şi imediat după recoltarea culturii de bază.

Miriştea eliberată timpuriu se va ara la 18-20 cm. In cazul cînd planta premergătoare părăseşte terenul mai tîrziu, cînd arătura trebuie făcută pe timp secetos, se vor regla plugurile astfel ca ele să ia brazdă îngustă şi să lucreze la o adîncime de 8-10 cm, pentru a nu se scoate bolovani. Dacă terenul este lipsit de buruieni, se pot folosi şi polidiscurile. Cu ele trebuie să se lucreze într-un unghi ascuţit, la adîncimea de 8 cm, punîndu-se greutăţi pe cadru. O dată cu aratul, trebuie făcut şi grăpatul, pentru a se înlătura formarea bolovanilor. La nevoie în scopul mărunţirii bulgărilor se pot folosi tăvălugurile stelate, grele.

Plantele cultivate în miriştе dau recolte mari după culturi premergătoare care au fost îngrăşate. Dacă pămîntul este sărac trebuie să i se aplice îngrăşăminte înainte de arătură sau dezmiriştire. Nu este bine să se facă însămînţări în mirişti pe terenurile destinate culturilor de toamnă, deoarece în felul acesta se secătuieşte solul.

Indată după grăpat, trebuie executat şi semănatul. Momentul însămînţării are o importanţă hotărîtoare în obţinerea unei recolte bogate. Trebuie avut în vedere că întîrzierea însămînţării culturilor în mirişti duce la dezvoltarea nesatisfăcătoare a plantelor din lipsa umidităţii şi căldurii.

Meiul, dughia şi iarba de Sudan se seamănă în rînduri dese la distanţa de 12-15 cm. Porumbul furajer, sorgul şi floarea-soarelui se seamănă la 35-40 cm. între rînduri pentru nutreţ verde şi murat, sau la 25 cm pentru păşunat sau coasă. Cantitatea de sămînţă dată la hectar trebuie să fie cu 20-30 la sută mai mare decît la culturile obişnuite. Din aceleaşi motive şi adîncimea de semănat trebuie să fie mai mare decît în cazul însămînţărilor normale.

După semănat, este bine să se tăvălugească şi apoi să se treacă cu o grapă uşoară. Tăvălugirea înlesneşte încolţirea şi răsărirea uniformă a seminţelor.

Reuşita culturilor în mirişti depinde în mare măsură şi de alegerea plantelor cele mai potrivite condiţiilor locale de sol şi climă. Practica a dovedit că porumbul şi floarea-soarelui dau în general cele mai bune rezultate ca semănături în miriştе. Ele suportă bine seceta de vară. Iarba de Sudan, sorgul, dughia, meiul se caracterizează prin rezistenţă mare la uscăciune şi cerinţe sporite faţă de temperatură. Aceste plante sînt potrivite pentru unele raioane din Bărăgan, Dobrogea, Timişoara, Oradea şi Moldova de jos.

In regiunile cu mai multă umezeală (Ardeal şi Bucovina) dau foarte bune rezultate: măzărichea de primăvară şi mazărea furajeră (singure sau în amestec cu ovăz), rapiţa, muştarul, turnepsul, varza furajeră, napii de miriştе şi altele.

Ing. GH. BRUMARU

Cereale contractate prin cooperative

In întreaga ţară cooperativele săteşti continuă acţiunea de încheiere de contracte pentru cereale cu producătorii agricoli. Pînă la 15 iunie au fost contractate circa 334.900 tone grîu-secară, peste 60.600 tone porumb, aproape 26.500 tone floarea-soarelui şi peste 6.500 tone orzoaică.

La contractările de grîu-secară, cooperativele din regiunea Bucureşti au obţinut rezultate deosebite, realizînd peste 29.000 tone, cele din regiunea Craiova aproape 17.500 tone, Timişoara peste 11.400 tone, Oradea peste 9.400 tone etc. Totodată, cooperativele din regiunea Bucureşti, au contractat peste 15.500 tone porumb iar cele din regiunea Constanţa peste 8.800 tone etc. De asemenea, s-au mai încheiat numeroase contracte pentru floarea-soarelui: în regiunea Bucureşti, peste 5.600 tone; Iaşi 5.500 tone; în Regiunea Autonomă Maghiară peste 2.500 tone; Suceava peste 1.450 tone etc.

La I.C.A.R. Odobeşti

La staţiunea experimentală viticolă Odobeşti, regiunea Galaţi, inginerii şi tehnicienii aplică cele mai înaintate metode de lucru. Iată-i în fotografie pe ing. Gh. Oprescu şi prof. Mircea Carp, făcînd unele observaţii pe loturile unde s-a executat polenizarea artificială suplimentară

PUTEREA exemplului

Ce pitulate par satele de pe cursul superior al Dîmboviţei acum, în aceste zile de vară! Casele albe, înşirate ca nişte mărgele de-a lungul şoselei ce suie spre Cîmpulung-Muscel, abia se zăresc prin frunzişul bogat al pomilor fructiferi. Pentru harnicii locuitori de pe aceste meleaguri — unde se află unul din marile bazine pomicole ale ţării — rodul livezilor de meri, peri, pruni şi nuci constituie, încă din vremuri îndepărtate, principala sursă de trai. Cum era anul de „darnic" sau „sgîrcit" în rod, aşa era şi traiul oamenilor. Şi, din nefericire, nu toţi anii se dovedeau a fi darnici. In cîte primăveri pomicultorii nu priveau îndureraţi cum belşugul livezilor se duce pe apa sîmbetei? Şi asta de cele mai multe ori din pricina dăunătorilor animali sau vegetali, care distrugeau nestingheriţi livezile.

Dar iată că de cîţiva ani, lucrurile au început să se schimbe. Ştiinţa agrotehnică a pătruns şi aici, punînd la îndemîna oamenilor mijloace de combatere a dăunătorilor. Şi asta mai cu seamă după ce în comuna Voineşti a luat fiinţă, în urmă cu şase ani, staţiunea experimentală pomicolă a I.C.A.R.-ului. Intre ţăranii muncitori şi oamenii de specialitate din staţiune s-a durat o colaborare strînsă. Ar fi greşit însă să credem că această strînsă colaborare s-a statornicit cît ai bate din palme. Pentru aceasta a fost nevoie de ani, în care cadrele tehnice din staţiune au muncit cu răbdare, pentru a convinge oamenii de adevăr. Şi asta nu prin vorbe, ci prin puterea exemplului.

O dată cu înfiinţarea staţiunii experimentale pomicole a sosit pe meleagurile Voineştilor şi tînăra familie a cercetătorilor Aurel şi Victoria Şută.

Staţiunea era tînără. Pe tot terenul experimental nu se afla decît o livadă de meri pe rod. Despre aceşti pomi spuneau localnicii că nu mai făcuseră fructe de mulţi ani. „La anul însă ei vor da roade". Aceasta era hotărîrea tinerilor cercetători. Lucrul o dată îndeplinit va fi mai convingător decît toate vorbele. Şi ei şi-au îndreptat atenţia spre livada neproductivă. Au aplicat aici întreg complexul de măsuri agrotehnice. Şi cum era şi firesc, strădania lor s-a încheiat cu izbîndă. An de an, de atunci livada a dat roade bogate. Recolta medie anuală pe 6 ani este de 20.000 kg de mere la ha faţă de 400—500 kg mere cît au recoltat ţăranii muncitori de pe livezile vecine. In primul an de rod, cercetătorii au invitat sătenii să viziteze livada.

Vizita sătenilor a fost folositoare, dar exemplul cu livada staţiunii încă tot nu le părea cercetătorilor destul de convingător. Ei se frămîntau întrebîndu-se: ce să facă spre a-i convinge pe săteni că şi în livezile lor se pot obţine recolte bogate? Din această frămîntare s-a născut ideea creării unor loturi demonstrative în livezile pomicultorilor din comunele situate în jurul staţiunii. A fost mai greu în primul şi al doilea an, pînă ce au luat fiinţă cîteva loturi demonstrative, care au dat rezultate bune. Anul acesta, în cele 6 comune din jurul staţiunii există 136 de asemenea loturi demonstrative.

Dacă treci acum prin livezile sătenilor poţi uşor să deosebeşti pomii de pe loturile experimentale de ceilalţi arbori ai livezilor. Să ne oprim o clipă, de pildă, la livada de meri a ţăranului muncitor Dinu Nicolae din Voineşti, care nu a mai rodit din 1950. Primăvară de primăvară, pomii înfloreau, apoi, petalele se scuturau şi apăreau fructele. Curînd, cădeau însă şi fructele care nu ajungeau niciodată la coacere. Cercetînd livada, inginerul Şută Aurel a dezlegat taina ce-l frămîntase ani de zile pe pomicultor. Pomii, crescuţi mari, nu găseau în sol cantitatea de hrană necesară dezvoltării fructelor. Pentru început, s-au luat măsuri ca în cursul iernii să fie executate tăierile masive ale crengilor, terenul să fie desţelenit, iar pomilor să li se dea îngrăşăminte organice şi chimice. S-a făcut stropitul ori de cîte ori a fost nevoie, s-au administrat îngrăşăminte chimice şi suplimentare. Anul acesta pomii vor rodi!

Pomicultorii din comunele vecine cu staţiunea au învăţat multe lucruri folositoare şi de la cursurile agrotehnice ce le-au urmat în iarna trecută şi în alte ierni în comunele lor. Numai în comuna Voineşti, peste 50 de oameni au ascultat seară de seară lecţiile predate de soţii Şută. Oamenii îşi dau seama tot mai mult de faptul că singuri cu greu vor putea izbuti să răpună numeroşii duşmani ai livezilor. Pe zi ce trece creşte numărul celor convinşi că numai unindu-se în una din formele de cooperaţie vor putea să facă din comuna lor un important centru pomicol.

G. SACADAT

DESMIRIŞTIT SAU ARĂTURĂ?

CITEVA REGULI cu privire la efectuarea lucrărilor solului în timpul verii

Dr. ing. I. LUNGU
I.C.A.R.

Ne aflăm la începutul campaniei de recoltare a păioaselor. Pentru ca de pe suprafeţele ce se eliberează acum să se obţină în anul viitor o recoltă bogată, este necesar să se acorde atenţia cuvenită şi executării la timp şi în condiţii agrotehnice superioare a lucrărilor solului.

In cele ce urmează vom arăta, pe scurt, cîteva reguli cu privire la efectuarea lucrărilor solului din vara anului acesta.

Lucrările solului trebuie să înceapă cît mai repede după recoltare. Datele experimentale arată că dacă se întîrzie cu lucrările 3 luni (pînă în septembrie) recolta de grîu scade cu 628 kg boabe la hectar.

Terenul lucrat cu plugul sau cu discuitorul şi cu plugul dă producţii mai mari decît cel pe care a fost făcută o singură lucrare. Experienţele dovedesc că atunci cînd s-au făcut 2 lucrări, una vara şi alta toamna, recolta de grîu a fost mai mare la hectar cu 501—571 kg, cea de porumb cu 368—375 kg, iar cea de ovăz cu 335— 862 kg boabe, faţă de cazul cînd s-a efectuat o singură arătură de toamnă.

Cele mai mari sporuri de recoltă s-au obţinut atunci cînd prima lucrare s-a făcut imediat după recoltare, la 5—10 cm adîncime cu discuitorul sau cu plugul, după care a urmat la 2—3 săptămîni o arătură la 20 cm adîncime.

Acolo unde nu se poate ara la 2—3 săptămîni după dezmiriştire este necesar ca prima lucrare (dezmiriştirea) să se execute la 8—10 cm adîncime. In cazul cînd nu este posibilă efectuarea a două lucrări (dezmiriştirea şi arătura) se renunţă la dezmiriştire şi se face direct arătura adîncă. Dacă se are în vedere că în sezonul de vară lucrările solului trebuie făcute concomitent cu recoltatul, treieratul şi transportul recoltei, se ajunge la concluzia că trebuie să se renunţe la una din cele două lucrări. In asemenea situaţii cel mai bine este să se are după recoltat fără o prealabilă dezmiriştire.

Terenurile invadate de pălămidă sau de pir cer lucrări speciale. In cazul pălămidei este bine ca solul să primească trei lucrări: la 5—7 cm, la 10—12 cm şi la 20—25 cm adîncime. Prima lucrare se execută imediat după recoltare cu discuitorul sau cu plugul, iar a doua şi a treia cu plugul în momentul cînd pălămida lăstăreşte şi se află în faza de rozetă (adică atunci cînd frunzele ieşite din sol încep să se aplece spre pămînt).

Acolo unde nu se pot face trei lucrări, se renunţă la dezmiriştire şi se începe direct cu arătura la 10—12 cm iar la apariţia rozetelor se ară la 22—25 cm adîncime. Procedînd în acest fel putem distruge 50—70 la sută din pălămida existentă.

Agrotehnica ne pune la îndemînă mijloace şi pentru combaterea pirului. In acest caz se ară pînă sub vatra rizomilor pentru a-i aduce la suprafaţă, se discuieşte apoi în latul arăturii şi în lungul ei pentru a tăia rizomii, iar cînd aceştia dau lăstari care ajung la suprafaţă (înaintea înverzirii lor) se ară cu plugul cu antetrupiţă la 20—25 cm adîncime.

Acolo unde tasarea (îndesarea) solului sau adîncimea stolonilor permite, nu se mai ară la început, ci se face direct discuirea în lungul şi în latul terenului pînă sub vatra rizomilor pentru a-i tăia pe locurile de creştere. Se aşteaptă apoi pînă ce lăstarii rizomilor apar la suprafaţă şi înainte de înverzirea acestora se ară la 20—25 cm.

Lucrările de vară trebuie să mărunţească bine solul şi să nu-l lase bolovănos. In acest scop se vor regla uneltele de lucru în aşa fel încît acestea să nu scoată bolovani. Pămîntul arat se va lucra cu grapa sau cu tăvălugul pentru a se asigura o mărunţire mai bună şi a se micşora golurile cu aer din stratul arat.

Dacă timpul este ploios sau cînd pe terenul arat au răsărit buruieni se lucrează din nou cu cultivatorul sau extirpatorul în agregat cu grapa. Pe suprafeţele mici ale gospodăriilor individuale, în lipsa cultivatoarelor sau a extirpatoarelor se pot folosi prăşitorile. Experienţele arată că acolo unde s-au efectuat două lucrări iar terenul a fost bine mărunţit, reafînat şi ţinut curat de buruieni au fost obţinute sporuri de recoltă, la grîul de toamnă şi la porumb de 647—1.005 kg şi respectiv 912—1.507 kg boabe la hectar, faţă de cazul cînd s-a arat o singură dată, tîrziu, la însămînţare.

Pe solurile care au orizontul de humus (partea de la suprafaţă mai închisă la culoare) subţire, adîncimea arăturii se va limita la grosimea acestui orizont sau o va depăşi cu cel mult 2—5 cm. In acest din urmă caz este necesar ca lucrarea respectivă să fie însoţită de incorporarea îngrăşămintelor.

Pe solurile nisipoase supuse eroziunii eoliene (prin vînt) se lasă miriştea mai înaltă şi nu se lucrează decît înainte de semănat. In asemenea cazuri se ară la adîncime mică sau se lucrează cu extirpatorul în agregat cu grapa.

In zonele umede, pe solurile greu permeabile, unde apa provenită din precipitaţii bălteşte, trebuie să se practice arătura în spinări. Spinările se pot realiza făcînd regulat din an în an arătura la cormană. Lăţimea spinărilor trebuie să fie de cîteva ori mai mare decît lăţimea de lucru a agregatului, adică de 12—18 m.

Pe solurile de pe pantele supuse eroziunii, trebuie să se are de-a curmezişul pantei (nu din deal în vale) şi să se ia măsuri speciale împotriva eroziunii.

Pentru cerealele de toamnă care se cultivă după solele ierbate cu amestec de graminee şi leguminoase perene, sau numai cu lucerna, sau trifoi, se va desţeleni după ultima coasă bună de fîn, care de obicei este cea de-a doua. Numai în zonele secetoase cum este de pildă la Mărculeşti, raionul Feteşti — Constanţa, se va desţeleni după prima coasă de fîn.

Suprafeţele destinate culturii mazărei se vor ara la 10—12 cm adîncime numai dacă în anul anterior planta premergătoare a primit o lucrare la 20 cm adîncime. In aceleaşi condiţii, pentru grîul care urmează după porumb arătura la 10 cm este mai potrivită decît arătura la 20 cm adîncime.

Pentru culturile irigate adîncimea arăturii va fi mai mare decît pentru cele neirigate. Aşa, spre exemplu, pe cernoziomul puternic degradat de la staţiunea experimentală Studina — Craiova, porumbul irigat a dat cel mai mare spor de recoltă acolo unde s-a arat la 30 cm adîncime în timpul verii.

In vara aceasta datorită umidităţii ridicate a solului, lucrarea lui poate fi făcută în condiţii agrotehnice superioare celorlalţi ani. Se cere deci din partea tuturor oamenilor muncii de pe ogoare să folosească cu randament sporit utilajul agricol, pentru ca odată cu celelalte munci de sezon să execute şi lucrările de pregătire a terenului — **baza recoltei anului viitor.**

Pentru o recoltă bogată de porumb

Irigarea asigură producţii bogate

Anul trecut, gospodăria agricolă de stat Roseţi, raionul Călăraşi, a avut însămînţate cu porumb din soiul „dinte de cal" 253 de ha, dintre care 86 irigate. Deşi condiţiile de irigare nu au fost prea bune, perimetrul irigat nefiind în prealabil complet nivelat, iar instalaţiile vechi neputînd asigura debitul de apă necesar (trebuind să irige şi grădina de zarzavat şi livada) noi am putut vedea totuşi deosebirea dintre porumbul irigat şi cel neirigat, deosebire care se referă nu numai la diferenţa de recoltă, dar şi la calitatea ei. De pe cele 86 de ha cu porumb irigat, am obţinut peste 2.000 de kg boabe la ha, iar de pe pămîntul neirigat 1.186 kg la ha. In acelaşi timp, calitatea porumbului irigat a fost mult superioară.

Sursa de apă ne-a fost oferită din abundenţă de braţul Borcea, dar aşa cum am spus, instalaţia făcută în 1951—1952 pentru grădinăria gospodăriei n-a putut satisface necesarul de apă de 500 metri cubi la ha, deoarece staţia principala are o capacitate de pompare redusă, iar canalele fiind căptuşite cu lemn nu puteau transporta în cele mai bune condiţii apa trimisă de cele şapte staţii de repompare.

In ceea ce priveşte udarea porumbului, acest lucru s-a făcut numai în perioada de înflorire, nemaifiind nevoie de alte udări, datorită ploilor abundente care au căzut în cursul anului trecut, pînă la sfîrşitul coacerii porumbului. Atît porumbului irigat cît şi celuilalt li s-au făcut aceleaşi lucrări de întreţinere (4 praşile, dintre care una mecanică), asigurîndu-li-se astfel condiţii identice de creştere. De aici se poate vedea lesne că asigurarea cantităţii necesare de apă în timpul perioadei de înflorire este hotărîtoare pentru dezvoltarea plantei.

Folosind experienţa căpătată, în anul acesta noi am mărit suprafaţa cultivată cu porumb irigat la 568 de ha, dintre care 75 de ha formează lotul de hibridare.

Pentru realizarea planului la cultura de porumb, am luat unele măsuri care au ca scop asigurarea debitului de apă necesar. In primul rînd, a fost amenajată o staţie de pompare plutitoare, acţionată de electromotoare, care, nemaifiind supusă fluctuaţiilor de nivel ale braţului Borcea, va putea asigura necesarul de 1,5—2 metri cubi de apă pe secundă. De asemenea, au fost refăcute vechile canale, înlocuindu-se materialul lemnos cu beton şi mărindu-se în acelaşi timp reţeaua de canale. Luate la un loc, canalele ating acum o suprafaţă de 68 de ha. Totodată, s-au nivelat peste 100 de ha, asigurîndu-se astfel posibilitatea ca apa să pătrundă pe toată întinderea cultivată cu porumb. Toate aceste lucrări au fost executate în iarna anului trecut şi în primăvară, astfel încît anul acesta instalaţia să poată funcţiona în condiţii optime.

Fără a lăsa totul în grija apei, noi am executat şi o serie de lucrări de fertilizare a solului, încorporînd 3.020 tone gunoi de grajd pe 279 ha, 18,5 tone îngrăşăminte azotoase pe 145 ha, 118 tone îngrăşăminte fosfatice pe 412 ha, precum şi îngrăşăminte potasice şi complexe. De asemenea, cele 5 brigăzi experimentale de tractoare au executat o serie de lucrări speciale ca: grăpatul cu grapa flexibilă înainte de răsărire, prăşitul cu sapa rotativă etc. Acum, porumbul are o înălţime de 25 centimetri şi promite o recoltă mare în acest an.

Prima udare noi ne-am propus s-o facem abia peste cîteva zile, deoarece ploile căzute în primăvara aceasta au asigurat solului o cantitate apreciabilă de apă. Urmează să mai facem apoi trei udări la formarea paniculului, la înflorire şi ultima la uscarea mătăsei. De fiecare dată vom da cîte 500 metri cubi de apă la ha. In felul acesta, respectînd bine înţeles şi toate celelalte reguli agrotehnice, noi sperăm să obţinem aproximativ 6.000 de kg de porumb boabe la hectar.

Ing. NICULAIE STAMATE
responsabil cu cultura porumbului în gospodăria de stat Roseţi, raionul Călăraşi

În ajunul începerii „Anului Geofizic Internațional"

Trăim pe pămînt, ne împărtășim din bogățiile și frumusețile sale neasemuite. Dar culegerea și folosirea acestor bogății cere muncă și pricepere, cere ca pămîntul să fie studiat. Învățații au înțeles de multă vreme acest lucru și au întemeiat în acest scop Uniuni Internaționale cu scopul de a se ajuta unii pe alții în munca lor.

Cea dintîi colaborare internațională pentru studiul pămîntului a fost organizată acum 74 de ani, în 1882—1883 sub numele de Primul An Polar Internațional. Au fost executate atunci în regiunile polare cercetări de meteorologie, magnetism terestru, studiul aurorelor polare etc.

După 50 de ani — în 1932—1933 — a fost organizat al doilea An Polar Internațional. Cercetările nu s-au mărginit numai la regiunile polare, ci au fost făcute și pe restul globului. Țara noastră a adus atunci o contribuție prețioasă prin Observatorul din București și Institutul Geografic Militar, la Marea Operație Mondială a Longitudinii.

În anul 1950 cu prilejul unei consfătuiri internaționale științifice ce s-a ținut la Bruxelles (Belgia), savanții au propus Consiliului Internațional al Uniunilor Științifice organizarea la un interval de numai 25 de ani — adică în 1957—58 — a unui al treilea An Polar Internațional. Ei au arătat că datorită progreselor uriașe înregistrate de știință în acest interval, nu mai este nevoie să se aștepte ca să treacă 50 de ani, cît se stabilise inițial. Un motiv în plus pentru alegerea acestei date a fost și următorul: se știe că activitatea solară (petele, erupțiile, și alte fenomene de pe fața soarelui) se repetă la aproximativ 11 ani. Un maximum al activității solare e așteptat în 1958. Iar activitatea solară are — după cum se știe — o mare influență asupra fenomenelor pămîntești; starea vremii cu perturbațiile sale atmosferice, magnetice etc.

Și astfel, a rămas stabilit ca Anul Geofizic Internațional să înceapă la 1 iulie 1957 și să dureze pînă la 31 decembrie 1958.

★

Un număr de 55 de state vor lua parte la lucrările A. G. I. Pe întregul glob, mii de cercetători vor fi ocupați cu studierea diverselor fenomene. Numai în U.R.S.S. vor participa la observații 400 de stațiuni științifice. Zeci de expediții vor lucra în Arctica, Antarctica și în alte regiuni îndepărtate ale pămîntului. Rachete, baloane sondă se vor ridica la mari înălțimi. Niciodată omenirea nu a cunoscut o atît de mare operă de cercetare a pămîntului, din adîncimile sale și pînă la cele mai înalte straturi ale atmosferei. Toate observațiile A.G.I. vor fi comunicate la trei centre mondiale. Unul din aceste centre, al regiunii Eurasia, se află la Moscova; de el depinde și țara noastră.

> **La 1 iulie 1957, ora zero Greenwich — două ore după ora noastră — începe „Anul Geofizic Internațional" care va dura 18 luni, adică pînă la 31 decembrie 1958.**
>
> **În istoria omenirii acest moment va rămîne ca începutul uneia din cele mai grandioase colaborări științifice internaționale care a avut loc vreodată.**
>
> **Emblema A. G. I. — pămîntul încercuit de orbita satelitului artificial — arată că o dată cu începerea Anului Geofizic Internațional, oamenii de știință pornesc totodată și la cucerirea spațiului interplanetar.**

Nenumărate sînt problemele care vor fi studiate de savanți în A.G.I. Bunăoară se așteaptă de la aceste lucrări rezultate practice cu privire la prevederea vremii, atît de importantă în multe domenii — comunicații aeriene, agricultură, etc. Se va cerceta apoi cum se face circulația atmosferică ce transportă căldura pe pămînt, cum se deplasează furtunile, cum variază pătura de ozon și care sînt caracterele ei, cum sînt absorbite diferitele radiații solare în atmosferă, ce influență au fenomenele solare asupra timpului, studiul ionosferei (zona atmosferică cuprinsă între 70 și 40 km înălțime) etc. De asemenea, studiul atmosferei înalte cu ajutorul sateliților artificiali ce vor fi lansați de către Uniunea Sovietică și S.U.A. ca și experiența obținută din aceste lansări vor face posibile în viitorul apropiat rezolvarea problemelor zborurilor intercontinentale la mari înălțimi și a lansării primelor rachete interplanetare.

În Uniunea Sovietică, vor lua parte la A.G.I. 292 de stații meteorologice speciale, 58 stații aerologice, 20 pentru sondaje în ionosferă etc. La expedițiile maritime vor participa peste 40 de vase. Cunoscuta navă „Viteaz" a Academiei de Științe a U.R.S.S. va naviga în Pacific studiind fauna, flora subacvatică și intensitatea curentelor. Goeleta „Zarea" cu o deplasare de 600 tone — primul vas antimagnetic din lume — va fi folosită la studiul cîmpului magnetic pămîntesc într-o călătorie în jurul lumii. În toate stațiunile din U.R.S.S. se vor face cercetări, în cadrul așa numitelor Zile Mondiale asupra activității solare, paraziților atmosferici, furtunilor magnetice etc.

La efortul comun de cunoaștere a naturii din cadrul A.G.I. participă și oameni de știință din țara noastră. Vor fi observate fenomenele solare, variația latitudinilor, înregistrările seismice, cercetările magnetice ce se vor produce la noi în timpul A.G.I. Toate aceste lucrări se vor desfășura în strînsă colaborare cu oamenii de știință sovietici.

Anul Geofizic Internațional care începe la 1 iulie 1957 va contribui într-o măsură însemnată la progresul științei mondiale, la binele întregii omeniri, va influența în mod favorabil colaborarea între toate statele lumii.

L. S.

Cronica evenimentelor externe

Sesiunea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc

În spiritul unei depline înțelegeri reciproce, la Varșovia s-au desfășurat între 18 și 22 iunie 1957, lucrările Sesiunii Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. La lucrările sesiunii au participat delegațiile tuturor țărilor membre ale Consiliului: R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Romînă, R.P. Ungară și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. La sesiune au participat de asemenea ca observatori, reprezentanții Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Democrate Coreene, Republicii Populare Federative Iugoslavia.

În cadrul schimbului de păreri, s-a constatat cu satisfacție că colaborarea economică multilaterală între țări se dezvoltă pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi și ajutorului socialist reciproc. Au fost de asemenea confirmate principiile colaborării economice multilaterale care corespund intereselor reciproce ale țărilor lagărului socialist.

Sesiunea Consiliului a adoptat recomandări cu privire la elaborarea în comun de către țările membre a măsurilor îndreptate spre o mai bună asigurare a economiilor lor naționale cu cărbune, țiței, produse petrolifere, cocs metalurgic, metale feroase și neferoase și alte produse dintre cele mai importante. S-a luat cunoștință cu satisfacție de acordul încheiat între R.D. Germană și R.P. Polonă cu privire la construcția de cariere noi de cărbune brun în Polonia, precum și de declarațiile țărilor interesate cu privire la participarea lor la dezvoltarea industriei carbonifere a Poloniei.

Miniștrii transporturilor din țările membre au prezentat la rîndul lor informații cu privire la măsurile pentru îmbunătățirea transporturilor pe căile ferate și pe apă.

În domeniul coordonării planurilor economiei naționale delegațiile țărilor participante și-au exprimat părerea că activitatea depusă de Consiliu în anii 1955—56 a avut o însemnătate deosebită pentru avîntul general al construcției socialiste în țările membre ale Consiliului și au socotit necesar să se continuie această activitate și în viitor. S-a hotărît de asemenea ca planurile de perspectivă privind dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei naționale ale țărilor membre să se întocmească pe o perioadă mai îndelungată (10—15 ani).

În cadrul sesiunii au mai fost de asemenea discutate unele probleme menite să îmbunătățească în continuare activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc și a organelor acestuia.

Participanții la sesiune au declarat că consideră crearea „pieții comune" și înființarea „Euratomului" piedici în dezvoltarea comerțului exterior și a altor forme de colaborare economică necesare pentru interesul tuturor țărilor europene.

N. A. T. O. — o primejdie pentru cauza păcii

Războinicul general american Norstad, comandantul suprem al forțelor armate ale blocului nord-atlantic (N.A.T.O.), a făcut recent o declarație în cadrul unei ședințe închise a Comisiei pentru afacerile externe a Senatului S.U.A.

În fața celor adunați în Comisie, generalul Norstad a prezentat — cu talentul unui abil scamator — planurile militare ale blocului nord-atlantic.

— „Vom ataca Uniunea Sovietică din toate patru părțile", de pe bazele militare americane din străinătate, „vom distruge tot ce are o importanță cît de cît militară în Rusia".

Declarația instigatoare a dezlănțuitului general american a fost publicată cu titluri de-o șchioapă în presa americană și vest-europeană.

La 25 iunie, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a făcut o declarație în cadrul unei conferințe de presă la care au participat ziariștii sovietici și străini.

Ocupîndu-se de declarația lui Norstad, A. A. Gromiko a spus între altele că generalul american a scăpat din vedere că avioanele au proprietatea de a zbura nu numai într-o direcție, nu numai dinspre agresori ci și înspre agresori.

Declarația lui Norstad nu este numai o manifestație de delir, ci o declarație instigatoare care are drept scop să tulbure situația internațională, să ațițe „războiul rece" să intensifice isteria războinică și totodată să ajute fabricanților din industria de război să obțină profituri uriașe de pe urma livrărilor de armament.

Cum se împacă oare afirmația că bazele americane de pe teritoriul unor state străine din Europa, Asia și din alte regiuni ale lumii ar fi destinate unor „scopuri de apărare", cu declarația lui Norstad?

Așa cum pe bună dreptate a arătat A. A. Gromiko existența grupării militare a N.A.T.O. cu planurile ei de război reprezintă o primejdie pentru cauza păcii, inclusiv pentru popoarele țărilor participante.

Culturile de porumb din R. D. Germană

Pe ogoarele Republicii Democrate Germane se întîlnesc tot mai des tarlale însămînțate cu porumb. Lucrînd cu grijă aceste tarlale, țăranii obțin recolte mari. În republică sînt bine cunoscute realizările colectivului domeniilor populare din Schwaneberg și acelea ale membrilor cooperativei agricole din Schafstaedt, unde recolta de masă verde de porumb s-a ridicat la 40.000 de kg la hectar.

Suprafețele însămînțate cu porumb se lărgesc mereu. În primăvara acestui an, în R. D. Germană s-au însămînțat cu porumb aproape 200 000 de hectare. Statul popular dă tot sprijinul țăranilor care cultivă această prețioasă plantă furajeră. Stațiunile de mașini și tractoare din republică au fost înzestrate cu 2.900 de combine pentru porumb și cu multe alte mașini pentru cultivarea porumbului.

Recoltă bună în R. P. Chineză

După cum relatează ziarul „Jenminjibao", în provincia Sciuan, principalul grînar al Chinei, s-a obținut o recoltă bună de grîu de toamnă, orez timpuriu, mazăre și alte culturi.

S-a obținut o recoltă bună și în raioanele situate de-a lungul fluviului Huaihe. Făcînd pregătiri pentru strîngerea recoltei, țăranii din aceste raioane au întărit digurile de pe malul fluviului, pentru a împiedica revărsarea lui

NEGRU pe ALB

Congresul Cubei a adus recent unele modificări Constituției, în baza cărora actualul dictator Batista nu poate fi reales președinte al republicii.

Hotărînd așa poporul,
Don Batista dictatorul
Nu mai poate prin urmare
Să-și ia nasul la purtare...

Consiliul de miniștri al Iordaniei a hotărît să prelungească cu încă trei luni suspendarea parlamentului.

Cu-așa măsuri excepționale,
Adică dictatoriale,
Democrația momentan
E în Iordania... iordan.

Notă — Stăpîn de negri

Știi, cititorule, că și în țara noastră pînă la eliberare au existat numeroși „agricultori" ale căror moșii se întindeau pînă la marginea cerului.

Asemenea „agricultori" mai există și astăzi. Binețeles, moșiile acestora se întind în țările unde domnește capitalismul. Despre un asemenea „agricultor" o să vă povestim. Îl cheamă James Eastland, trăiește în America și în afară de „agricultor" adică de fermier, domnia sa mai este și un vajnic apărător al „civilizației" americane. Adică domnul James Eastland este președintele comisiei juridice a senatului și al subcomitetului comisiei senatoriale pentru problemele securității interne.

Acuma, că domnul James Eastland este un rasist „pur", că vede în comunism „pieirea civilizației", n-ai ce-i face. Așa gîndește dumnealui. Dar să vedeți cît de „democratic", cît de „drept" se poartă domnia sa cu cele 60 de familii de negri ce lucrează pe plantația de bumbac. Alături de părinți trudesc și numeroși copii. Nu numai cei de 10—12 ani. Și cei de 6 ani. Dacă e vorba despre răsplata muncii negrilor, stăpînul lor, „agricultorul" James Eastland, dorind ca muncitorii să nu se „îmbuibe", îi ține într-una cu avansuri, menite să cîrpească sărăcia și mizeria. În fiecare primăvară, familiile negrilor primesc din partea domnului James Eastland un mic avans, așa ca să poată trăi de pe o zi pe alta. În timpul recoltei negrii primesc de la administrația plantației niște bonuri cu care se pot cumpăra mărfuri de la o singură prăvălie, aceea a domnului James Eastland. La sfîrșitul anului, cînd se face socoteala, negrilor li se reține avansul de primăvară, costul mărfurilor cumpărate la prăvălie și, țineți minte, costul îngrășămintelor ce s-au distribuit în vederea sporirii recoltei. Așa că după un an de muncă trudnică, o familie de negri primește cel mult 200 de dolari, sumă cu care, bineînțeles, nici nu poate ieși din iarnă.

Este știut că domnul James Eastland stă puțin la plantația sa de bumbac. Sînt acolo însă în permanență oamenii săi. Ei îndeplinesc toate poruncile mai marelui lor. Dacă un negru nu se duce la muncă, sau încearcă să fugă de pe plantație, e bătut crunt. În America se aud glasuri care spun că traiul negrilor pe plantația senatorului James Eastland nu se deosebește cu nimic de sclavia de acum un veac. Dar domnul James Eastland știind că în afară de „agricultor" mai e și senator și-a pus în gînd să extindă sistemul de organizare de pe plantația sa în toată țara. Că nu degeaba e dumnealui președintele comisiei juridice a senatului și al subcomisiei senatoriale pentru securitatea internă.

GH. SIMBATENI

SARCINI de mare răspundere

(Urmare din pag. 1-a)

practică sistemul treieratului în gospodării, se permite aceasta stabilindu-se la batoze un uium de 10 la sută.

În timp ce se face recoltatul, nu trebuie uitat că e necesar să se facă și lucrările de pregătire a terenului pentru asigurarea recoltei din anul viitor. La stabilirea ordinei de urgență a acestor lucrări, e necesar să se dea întîietate suprafețelor care vor fi însămînțate în toamnă.

Bătălia pentru strîngerea roadelor fără pierderi trebuie strîns împletită cu bătălia pentru asigurarea fondului central de produse agricole al statului. Planul de măsuri arată că Comitetul de stat pentru valorificarea produselor agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare răspund de predarea cotelor restante, restituirea semințelor împrumutate, predarea uiumului de treier, plata muncilor făcute de S.M.T.-uri precum și de predarea produselor contractate. În acest scop, sînt prevăzute o serie de măsuri: se va recruta cîte un delegat de fiecare batoză; vor fi organizate convoaie pentru transportarea la centrele de recepție a cerealelor provenite din restituirea împrumuturilor de semințe, din plata în natură a muncilor făcute de S.M.T., din restanțele de cote obligatorii, din uiumul de treier etc.; se va asigura dotarea ariilor cu vînturători, trioare, selectoare, etc.; se va asigura tot sprijinul producătorilor contractanți în vederea predării și transportării produselor contractate de la batoză direct la baza de recepție.

Gospodăriile agricole de stat și alte unități ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii sînt obligate să predea la bazele de recepție ale statului întreaga cantitate de grîu și secară obținută.

Sarcini de seamă sînt prevăzute în planul de măsuri și în ceea ce privește recoltarea, păstrarea și însilozarea furajelor. Printre acestea se află: însămînțarea culturilor duble de nutreț în miriște pe cel puțin 300.000 ha, din care gospodăriile agricole de stat, cel puțin 30.000 ha; însilozarea nutrețurilor în vederea asigurării a 5—6 tone nutreț murat pentru fiecare vacă furajată în gospodăriile agricole de stat și a 2,5 tone pentru fiecare vacă de lapte din unitățile cooperatiste. E bine ca fiecare țăran muncitor cu gospodărie individuală să-și asigure cel puțin 1.500 kg nutreț murat pentru fiecare vacă de lapte. Se vor lua măsuri de recoltare a fînului la timpul cel mai potrivit, pentru a se asigura nutreț mai mult și de mai bună calitate.

Un capitol important din planul de măsuri se ocupă de pregătirea și executarea însămînțărilor de toamnă. Astfel, se arată necesitatea și obligațiile ce revin organelor de resort în vederea pregătirii inventarului agricol și utilajului necesar pentru recoltările de toamnă, stabilirea de către organele locale a termenelor de începere a recoltărilor pe culturi, ținîndu-se seama să se recolteze, în primul rînd, culturile de pe suprafețele ce urmează a fi pregătite pentru însămînțarea cerealelor de toamnă.

Iată ce sarcini importante, de mare răspundere, stau în prezent în fața oamenilor muncii din agricultură. Avem condiții deosebit de prielnice pentru a le duce la îndeplinire. Așa cum arată însuși planul de măsuri în acest an dispunem de mijloace tehnice și forțe de muncă pentru a asigura recoltările în timp mai scurt decît în anii precedenți.

Acest lucru a fost înțeles de cea mai mare parte a oamenilor muncii de pe ogoare, de organele agricole, de conducerile gospodăriilor agricole de stat și ale stațiunilor de mașini și tractoare. În unele regiuni, cum ar fi de pildă: Pitești, Stalin, Ploești și Autonomă Maghiară, reparațiile tractoarelor la S.M.T. sînt pe terminate, iar reparațiile batozelor din regiunile Craiova, Pitești, Hunedoara și Ploești au fost terminate înainte de începerea secerișului.

Nu același lucru se poate spune însă despre conducerile unor S.M.T. din regiunile Oradea, Constanța și Timișoara, unde combinele au fost reparate doar în proporție de 72,6—88,3 la sută.

În vederea executării la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor prevăzute în planul de măsuri aprobat de C.C. al P.M.R. și de Consiliul de Miniștri e necesar să fie depuse mai multe străduințe, căci de felul cum vor fi duse la îndeplinire, depinde în cea mai mare măsură asigurarea pîinii poporului, îmbunătățirea de zi cu zi a traiului celor ce muncesc de la orașe și sate.

Sămînța de soi — factor important în sporirea producției agricole

(Urmare din pag. 1-a)

mai mare a paiului spre a suporta recolte mai mari, fără să cadă.

Pentru zona de stepă a Bărăganului și Dobrogei, îndeosebi, și pentru zonele de silvo-stepă din Moldova, Muntenia și Oltenia, este necesar să se creeze la orzul de toamnă soiuri rezistente la ger, cu o mare putere de înfrățire, rezistente la Helmintosporium și tăciune (Ustilago nuda și Ustilago hordei).

La porumb, de asemenea, se cere ca într-un timp cît mai scurt să se creeze hibrizi valoroși între linii autofecundate, din soiurile autohtone, adaptate condițiilor noastre de climă și sol. Pentru cultura grîului, în condițiile folosirii porumbului ca plantă premergătoare este necesar să se creeze hibrizi dubli de porumb mai precoci cu 10—15 zile decît soiurile și hibrizii între soiuri, existenți în cultură. Aceasta ne va da posibilitatea să pregătim mai bine terenul și să semănăm grîul mai devreme, ceea ce va face ca plantele să intre în iarnă bine înfrățite, să reziste gerului și să dea recolte sporite.

La floarea-soarelui trebuie să se creeze soiuri cu un conținut mai bogat în ulei decît cele existente în cultură, neramificate, cu talia potrivită lucrărilor de mecanizare, rezistente la molie, sclerotinie și lupoaie.

În ceea ce privește cultura sfeclei de zahăr este necesar să se producă soiuri cu o rezistență mai mare la cercospora, cu o producție bună de rădăcini la hectar și cu un procent ridicat de zahăr.

Cîteva probleme de viitor

În vederea lărgirii posibilităților pentru crearea de noi soiuri din ce în ce mai productive și de calitate, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în cadrul acordurilor existente, încheiate cu diferite țări, a procedat în primăvara anului 1957 la un larg schimb de semințe de soi. Din U.R.S.S. și din țările de democrație populară au fost primite peste 200 de soiuri de plante agricole. De asemenea, ministerul a trimis sub formă de schimb 129 de soiuri romînești. Schimbul reciproc de semințe de soi se lărgește și se intensifică și cu țările capitaliste.

În scopul creării de hibrizi dubli din soiurile romînești de porumb, au fost adunate din toată țara peste 600 de populații de porumb care sînt studiate și analizate sub raportul însușirilor de producție la Institutul de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea și în stațiunile experimentale ce-i aparțin.

De asemenea, spre a stabili soiuri mai productive și cu însușiri fiziologice superioare soiurilor aflate în cultură se vor importa în toamna acestui an din țările cu condiții pedoclimatice asemănătoare cu cele de la noi 20 de soiuri de grîu de toamnă, 4 soiuri de secară de toamnă și 3 soiuri de orz de toamnă. Aceste soiuri vor fi încercate alături de soiurile noastre aflate în cultura mare, în 15—20 de regiuni pedoclimatice, spre a stabili și înmulți cele mai valoroase și productive soiuri pentru țara noastră.

Pentru identificarea și îmbunătățirea materialului autohton care este foarte bogat datorită condițiilor pedo-climatice variate pe care le oferă teritoriul agricol al țării noastre, se va continua munca de cercetare și de îmbunătățire a soiurilor locale romînești.

Pe linia încercării soiurilor create în țară în diferite instituții de cercetări agricole, precum și a celor din import, Ministerul Agriculturii și Silviculturii va proceda la extinderea cîmpurilor experimentale, în toate regiunile naturale din țară. Se vor organiza cîmpuri experimentale de încercare a soiurilor și în sudul și nordul Dobrogei, Lunca Dunării, Valea Jijiei, Valea Mureșului și sud-vestul Olteniei, atît în gospodăriile agricole de stat cît și în cele colective, care vor consimți să sprijine această importantă acțiune.

Pentru anul agricol 1958, se va proceda la o lărgire a sortimentului de linii și soiuri în special la grîul de toamnă, porumb, orz de toamnă, floarea-soarelui, legume, pomi și viță de vie. O serie de linii de perspectivă, creația cercetătorilor noștri, și de soiuri provenite din import vor fi înmulțite și încercate în toamna anului 1957 în condiții de producție. În felul acesta, se vor trage concluzii juste asupra comportării și valorii soiurilor. Prin această măsură, lucrarea de alegere și raionare a soiurilor devine o acțiune care se realizează de jos în sus prin participarea specialiștilor din producție și a producătorilor din gospodăriile agricole colective.

La centrul experimental de încercarea soiurilor Oarja din regiunea Pitești, așezat pe un sol podzolic se va încerca puterea de producție a soiurilor pe agrofonduri diferite pentru a se stabili cele mai potrivite lucrări agrotehnice, îngrășăminte și metode de cultură pentru zona podzolică.

Mai multă atenție activității gospodăriilor raionale

Producerea și îmbunătățirea semințelor de soi se face în gospodăriile raionale și are drept scop asigurarea reînnoirii periodice a semințelor din soiurile raionate cu valoarea biologică și culturală ridicată pentru înlocuirea semințelor comune din unitățile agricole socialiste.

Aceste gospodării raionale în număr de 42 au fost înființate în cadrul gospodăriilor agricole de stat, profilate pentru producerea și înmulțirea semințelor de soi.

Deși gospodăriile raionale funcționează din anul 1951, rezultatele obținute pînă în prezent nu satisfac pe deplin cerințele agriculturii socialiste în continuă creștere. Astfel, gospodăriile raionale în primii ani de funcționare nu și-au îndeplinit sarcinile nici cantitativ și nici calitativ; semințele produse au lăsat mult de dorit din punct de vedere al purității biologice și fizice.

Pentru îmbunătățirea producerii și înmulțirii semințelor de soi în gospodăriile raionale, este nevoie ca lucrările agrotehnice să fie făcute în viitor la un nivel superior, dîndu-se atenție mai ales aplicării unui asolament rațional de cel puțin 4 ani, precum și purificării culturilor, care trebuie efectuată în mod obligatoriu.

În momentul de față, pe ogoare a început campania de strîngere a recoltei. Secerișul și treierișul loturilor semincere — așa cum se subliniază în recentul plan de măsuri aprobat de C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri cu privire la pregătirea și executarea recoltărilor de vară și însămînțărilor de toamnă, — trebuie să se facă la timpul optim și separat, pe soiuri și înmulțiri; la fel depozitarea și păstrarea semințelor.

O sămînță cu valoarea culturală ridicată se obține prin curățirea ei de alte semințe — de plante străine și buruieni greu separabile. Pentru aceasta, gospodăriile raionale trebuie să folosească la recondiționare cu randament sporit, întreg utilajul existent; lucrarea se repetă pînă la obținerea unei semințe de calitate superioară.

O parte din gospodăriile raionale sînt însă lipsite de utilajul de condiționare necesar precum și de magaziile pentru păstrarea semințelor. Pentru aceasta, va fi nevoie ca în viitor să dotăm aceste unități cu mașinile și construcțiile necesare, astfel încît să poată face față cu succes sarcinilor ce le stau în față.

Soiuri de perspectivă pentru agricultura țării noastre

În urma încercării timp de 2-3 ani în condițiile de climă și sol din țara noastră, au ieșit în evidență o serie de soiuri valoroase de plante agricole și hibrizi de porumb.

La grîul de toamnă, bunăoară, s-au reliefat prin însușirile lor fiziologice bune și producțiile sporite față de soiurile raionate o serie de linii de grîu create la noi în țară și provenite din import ca, de pildă: liniile de grîu de toamnă I.C.A.R.-571 N.E. pentru zona de silvo-stepă a Munteniei și Olteniei; linia Bărăgan-50 pentru Bărăgan; Cluj-50/850 pentru zona de stepă și silvo-stepă a Transilvaniei; Cluj-47/87 pentru zona de stepă și silvo-stepă a Banatului și Bihorului. Dintre soiurile străine, mai productive s-au dovedit a fi soiurile: nr. 301 din R.P. Bulgaria, și Odessa 16 din U.R.S.S. Primul a întrecut în producție soiurile raionate, în 16 cîmpuri experimentale. În anul 1958, soiul 301 va fi înmulțit în sudul Dobrogei, vestul Munteniei și sudul Olteniei, iar soiul Odessa-16 în Moldova.

Pentru a stabili valoarea și comportarea acestor linii și soiuri în condiții de producție se vor organiza în toamna anului 1957 încercări în cultura mare în diferite unități agricole socialiste.

În cultura porumbului s-au impus prin producții mai ridicate decît soiurile și hibrizii între soiuri hibrizii dubli: VIR 42, Martonvasar-5 și Pioner nr. 332, nr. 345 și nr. 301. Hibridul dublu sovietic VIR-42 s-a remarcat printr-o productivitate ridicată și precocitate (avînd o perioadă de vegetație cu 7-14 zile mai scurtă decît soiurile și hibrizii noștri de porumb). Hibridul unguresc Martonvasar-5 a dat în cîmpia Tisei o recoltă bună. Hibrizii americani 345, 352 și 301 s-au arătat a fi productivi și rezistenți la secetă; în schimb, sînt prea tardivi.

La floarea-soarelui, se vor extinde în producție soiurile VNIIMK 6540, VNIIMK 8931 și Armavir 3497.

În ceea ce privește orzul de toamnă, s-a evidențiat timp de 2-3 ani de zile în 17 cîmpuri experimentale linia de orz de toamnă Cenad-345, care va fi încercată în condiții de cultură mare în toamna anului 1957.

În anul 1958, soiurile și hibrizii arătați mai sus vor contribui în mod nemijlocit, prin trecerea lor în cultura mare pe suprafețe întinse, la sporirea producției cu sute de mii de tone de produse agricole și la îmbunătățirea calității lor agro-alimentare.

Buletin Meteorologic pentru zilele de 29, 30 iunie și 1 iulie

Institutul Meteorologic Central anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile:

În țară: Vremea va fi relativ răcoroasă, cu cer mai mult senin noaptea și dimineața. Înnourări trecătoare după-amiază, cînd local vor cădea averse însoțite de descărcări electrice. Pe alocuri va cădea grindină. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperatura aerului va fi la început staționară, apoi în creștere. Minimele vor oscila între 8—18 grade, iar maximele între 20—30 de grade.

Solul va continua să fie umed și foarte umed în stratul arabil, aproape în toate regiunile țării. Temperatura solului va fi în scădere, fiind cuprinsă la ora 8 dimineața, la adîncimea de 5—20 cm, între 15—22 de grade în sudul țării, Moldova și Transilvania, iar în vest între 19—23 de grade.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"